BUDGET FOR 1952-53—GENERAL DISCUSSION—*(contd).*

FIRST STAGE.—*(contd.)*

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡರು (ಮದ್ದೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕಂಥ 1951–53ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿ ಅಷ್ಟು ನಿರಾಶಾಜನಕವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಆದಾಯಕ್ಕಿಂತ ವೆಚ್ಚ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅದು ನಿರಾಶಾಜನಕವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ. ಅನೇಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಒದಗಿಸಿರುವುದು ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಆಯವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಖರ್ಚು ನಮ್ಮ ಆದಾಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟಿರಬೇಕು ಎಂದು ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯವಿದೆ. ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಆ ಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ ನಮಗೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಸಾಲದೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನಿಧಿಗಳಿಂದ ಸುಮಾರು 50 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆಯವ್ಯಯಗಳನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರೂ ಹೀಗೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣ ಸಾಲದೆ ಬರುವುದು ಈ ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಶೇಷ ನಿಧಿಗಳಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಖರ್ಚಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅಗತ್ಯವಾದಾಗ ನಿಧಿಗಳಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತವಾದ ಮಾರ್ಗವೆಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನಿಧಿಗಳ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಆಯಾ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಆಪದ್ಧನವಿರಬೇಕೆಂಬುದು. ಸಮಯ ಒದಗಿದಾಗ ಆ ಹಣವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ವೆಚ್ಚಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಿತಿಯನ್ನಿಡಬೇಕು. ಆ ಮಿತಿಯೇನೆಂದರೆ ಯಾವ ನಿಧಿ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿದೆಯೋ ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಅಗತ್ಯವಾದಷ್ಟು ಹಣ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೂ ಉಳಿಯಬಹುದಾದ ಹಣವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ವೆಚ್ಚಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದು ನಿಧಿಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ನಾಲಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿನ ಮೇಲೆ ಸುಂಕ ಹಾಕಿ ಷುಗರ್‌ಕೇನ್ ಸೆಸ್ ಫಂಡ್ ಎಂಬ ನಿಧಿ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿದೆ. ಆ ನಿಧಿಯಿಂದ $15\frac{3}{4}$ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಈ ವರ್ಷದ ಸರ್ಕಾರದ ಸಾಮಾನ್ಯ ವೆಚ್ಚಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಂತರವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ನಿಧಿ ಏರ್ಪಾಡಾಗಿರುವ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆಗೆ ಈ ವರ್ಷ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಿ ಆ ಮೇಲೆ ಉಳಿಯುವ ನಿಧಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ಬಾಬಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ನಿಧಿಯ ಉದ್ದೇಶ ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ, ಆರೋಗ್ಯ, ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಜೌಗು ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ಯೋಗ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿನ ಹಣ ಉಪಯೋಗವಾಗಬೇಕೆಂಬುದು. ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆಯೇ ಕಬ್ಬಿನ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಗೆ ದೊರೆತು ಈ ನಿಧಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಷುಗರ್‌ಕೇನ್ ಸೆಸ್ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಡಿವಿಜನ್ ಸಹ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಡಿವಿಜನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್‌ಗಳಿವೆ. ಆ ಮೂರು ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸರಾಸರಿ 12 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಈಗ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಪೆಷಲ್ ಡಿವಿಜನ್‌ನಿಂದ ನಡೆದಿರುವ ಕೆಲಸ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಒದಗಿಸಿರುವ ಮೊಬಲಗು ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಡಿವಿಜನ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೊದಲನೆ ವರ್ಷ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮದಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಮೊದಲನೆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಉಳಿದು ಹೋದ ಕಾರ್ಯ ಎರಡನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಎರಡನೇ ವರ್ಷದ ಕೆಲಸಗಳು ಮೂರನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಮುಂದುವರಿಸಿ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಪ್ರಕಾರ ಕೈಗೊಂಡು ಅರ್ಧ ಮರ್ಧ ನಡೆದಿರುವ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಏಳು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ವರ್ಷ 12 ಲಕ್ಷ ಮಾತ್ರ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿದೆ. ಈ ಹನ್ನೆರಡು ಲಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷವನ್ನು ಮಂಡ್ಯದಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೇಂದ್ರದ ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಷುಗರ್‌ಕೇನ್ ಸೆಸ್ ಫಂಡ್ ಸಮಿತಿ ಶಿಫಾರ್ಸು ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಾಕಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ 11 ಲಕ್ಷ ಮಿಕ್ಕ ಹಾಗಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಏಳು ಲಕ್ಷ ಹೋದರೆ ಈ ವರ್ಷದ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇದು ಮೂರು ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್‌ಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಡಿವಿಜನ್ನಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನೇನೂ ಸಾಲದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು 7–8 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಬೇಕು. ಹಿಂದಿನ ಕೆಲಸ ಬಾಕಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನೂ ಈ ವರ್ಷದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಕೆಲಸ ನಡೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಷುಗರ್‌ಕೇನ್ ಸೆಸ್ ಫಂಡ್ ಸಮಿತಿಗೆ ಒದಗಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಹಣ ಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಅದು ನೆರವೇರಬೇಕಾದರೆ 36 ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಅಂದರೆ ಸಾಲ ಎತ್ತುವುದು, ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಸಹಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ನಮ್ಮ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಈ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗಗಳಿಂದ ಒದಗಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜನತೆ ಒಪ್ಪುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರದ ಸಹಾಯ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಷ್ಟು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಲ ಎತ್ತುವುದೂ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಲವೆತ್ತುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಸಂಧಿಗ್ಧವಾದ ಮಾತು ಎಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಜನರಲ್ಲೂ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಂಟಾಗಬಹುದು. ಕಷ್ಟವೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಲ

ಎತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ಎಂಬ ಸಂದೇಹವುಂಟಾಗುವುದು. ಇನ್ನಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಕಷ್ಟ ಬಂಧಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಈ ಆಯುವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಕೋಲಾರ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಮತ್ತು ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲವು ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಒದಗಿದ್ದಾಗ ಅವರ ನೆರವಿಗೆ ಮಂಡ್ಯದ ರೈತರು ಬಂದರು. ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವರಿಂದ ಸೇವೆ ಸಂದಿತು ಎಂದು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನಮಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಂಡ್ಯದ ರೈತರು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾದಾಗ ತಾವು ಅವರ ನೆರವಿಗೆ ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ತಮ್ಮ ಒಂದು ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ತಮಗಾಗಿರುವ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಈ ರೀತಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ: ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲೂ, ಇದರ ಹಿಂದಿದ್ದ ಸಭೆಗಳಲ್ಲೂ ದೇಶದ ಒಟ್ಟು ಹಣದಿಂದ ಮಂಡ್ಯದ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆರೋಪ ಬಂದಿತ್ತು. ಸಂಸ್ಥಾನದ ಖಜಾನೆಯಿಂದ ಎಂಟೊಂಭತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಕೇವಲ ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲೆಯ 4–5 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬ ಆರೋಪ ಬಂದಿತ್ತು. ಈಗಲೂ ಹೋಗಿಲ್ಲವೆಂಬ ಆ ಧ್ವನಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಅಂಥ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಸಂಸ್ಥಾನದ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಾಗಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾದ ಕಾರ್ಯ ನಡೆದರೆ ಅದರ ಫಲ ಇತರ ಭಾಗಕ್ಕೂ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಲಕ್ಕವಳ್ಳಿ ಅಣೆಕಟ್ಟಿಗೆ 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನ ದೇಶಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹಣದಿಂದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತದ ಜನರಿಗೆ ಉಪಕಾರವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸಕ್ಕರೆ ಕಂಪೆನಿಯಿಂದ ವರಮಾನತೆರಿಗೆ ಮುಂತಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿಯೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಮಂಡ್ಯದ ರೈತರಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಈ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಈಗ ತೋರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಿದ್ದಾಗ, ಅವರ ನೆರವಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದದ್ದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂಬುದು ರೈತಬಾಂಧವರಲ್ಲಿ ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ. ಅದನ್ನನುಸರಿಸಿ ಮಂಡ್ಯದ ರೈತರು ಸಹಾಯಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು. ಸರ್ಕಾರದ ನೀರಾವರಿ ಏರ್ಪಾಡಿನಿಂದ ಮಂಡ್ಯ ಜಿಲ್ಲಾ ಜನರಿಗನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದರೂ ಆಷ್ಟೂ ತೊಂದರೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜನರ ಆರೋಗ್ಯ ಹಾಳಾಗಿದೆ. ಮಲೇರಿಯಾ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಷುಗರ್ ಕೇನ್ ಸೆಸ್ ಫಂಡಿನಿಂದ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಪರಿಹಾರಮಾಡಬಹುದಾದ ಕಷ್ಟ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಪರಿಹಾರವಾಗದೆ ಜನರು ಬಹಳ ತೊಂದರೆಗೆ ಈಡಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಯ ರೈತರು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು, ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ರೈತರ ಹಣ ಬಾಕಿ ಇದೆಯೇ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ಬಾಕಿ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದು ಜಿಜ್ಞಾಸೆಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ನಿಜವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ. 60–70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ರೈತರಿಂದ ಬಾಕಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುತ್ತಲೇ ಇರಲಾಗಿದೆ. 8–9 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಸೌಕರ್ಯ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿನ ರೈತರು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಮಾತು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಸತ್ಯಾಂಶ ಬೇರೆ. ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು 18 ವರ್ಷಗಳಾದುವು. 18 ವರ್ಷದಿಂದಲೂ ರೈತರಿಗೆ ಪಟ್ಟೆಕೊಟ್ಟು, ನೀರು ತೆರಿಗೆ ಎಷ್ಟು, ಭೂಕಂದಾಯ ಎಷ್ಟು, ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಎಷ್ಟು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಜಾಯಿಷಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ತಾವು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಬಾಕಿ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದು ಅಲ್ಲಿನ ರೈತರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ವಸೂಲುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಅನ್‌ಪೇಯ್ಡ್ ಏಜೆಂಟರು ಒಬ್ಬರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸಕ್ಕರೆ ಕಂಪೆನಿಯವರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಹುಕುಂ ಆಗಿದೆ. ಅದರಂತೆ ಸಕ್ಕರೆ ಕಂಪೆನಿಗೆ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆದುಕೊಡುವ ರೈತರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಮೊಬಲಗಿನಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ಮೊದಲು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಉಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು, ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೊಡತಕ್ಕ ಲೆಕ್ಕದ ಮೇಲೆ ಜಮೀನು ಕಂದಾಯ ಬಾಕಿ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆದು ಸಕ್ಕರೆ ಕಂಪೆನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ರೈತರಿಂದ 300,400,800 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಹಿಡಿಯುವ ಹಣಕ್ಕೆ ವಿವರ ಇಲ್ಲ. ಯಾವ ಖಾತೆ, ಯಾವ ಜಮೀನು, ಯಾವ ಸರ್ವೆ ನಂಬರು ಎಂಬುದು ಒಂದೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಸರ್ವೇ ನಂಬರು ಜಮೀನಿಗೆ ಬಾಕಿ ಇದೆಯೋ ಆ ಸರ್ವೇ ನಂಬರಿನ ವಾಟರ್ ರೇಟು, ಕಂದಾಯ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಾಕಿ ಹಣ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಆರ್ಡರ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ವಸೂಲಾಗಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ರೈತನ ಬಾಕಿ ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರಲಿ, ಬೇರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿರಲಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅದೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಂಪೆನಿಗೆ ಆತನಿಂದ ಇಷ್ಟು ಬರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದರಂತೆ ಅವರು ಹಣ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಯಾವ ಸಮಜಾಯಿಷಿಯನ್ನೂ ಕೊಡದಿರುವುದರಿಂದ ಯಾವುದು ನ್ಯಾಯ, ಯಾವುದು ಅನ್ಯಾಯ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರೊಕ್ಯೂರ್‌ಮೆಂಟ್ ದೆಸೆಯಿಂದ ಅನೇಕರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಭತ್ತ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಬತ್ತದ ಹಣವನ್ನೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದ ಬಾಕಿಗೆಂದು ಉತ್ತಾರ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅನೇಕ ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸು, ಜಿಲ್ಲಾ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸು, ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕ ಸಭೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪದೇ ಪದೇ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ರೈತರ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ವೀರಣ್ಣಗೌಡರು)

ಹರಿಸಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಚೆಗೆ 2 ವರ್ಷದಿಂದ ವಿಶೇಷ ಆಡಿಟರುಗಳನ್ನೂ ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಸಾಲದು, ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪದೇ ಪದೇ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಅದು ನೆರವೇರಿಲ್ಲ. ಈಚೆಗೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಕೆಲವು ಆಡಿಟರುಗಳು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ರುಜುವಾತಿಗಾಗಿ ಹಾಜರುಮಾಡಿದ ರಶೀದಿ ಮುಂತಾದುವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆಮಾಚಿ ಯಾವ ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆಯೋ ಅದು ಆಡಿಟ್‌ನಿಂದ ಹೊರಬೀಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಸಹ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಕೂಗು ಇದೆ. ಎಂದರೆ ಬೇಲಿಯೇ ಎದ್ದು ಹೊಲ ಮೇದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಆಡಿಟರುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಜನಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬರದಿದ್ದರೆ ರಶೀದಿ ಮುಂತಾದವನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಕೋಚಪಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ತೊಡಕನ್ನು ಪರಿಹಾರಮಾಡಿ ರೈತರಿಗೆ ಪಟ್ಟೆಕೊಟ್ಟು ಯಾವ್ಯಾವ ರೈತರಿಂದ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕಂದಾಯ ಬರಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಬಂದಿದೆ, ಯಾವ್ಯಾವ ಸರ್ವೆ ನಂಬರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಬಂದಿದೆ, ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು, ಯಾವ್ಯಾವ ರೈತರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವಸೂಲಾಗಿದೆ, ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ರೀಫಂಡ್‌ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ರೀಫಂಡ್‌ಮಾಡಬೇಕಾದುದಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಕಂದಾಯಕ್ಕಾದರೂ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರೈತರ ಕಷ್ಟಪರಿಹಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರ ಮೇಲೆ ಇರತಕ್ಕ ಒಂದು ಅನ್ಯಾಯವಾದ ದೂರು ಏನಿದೆಯೋ, ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಏನಿದೆಯೋ ಅದು ತಪ್ಪುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೂಕ್ತ ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರಿಕೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಅರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಭೂಕಂದಾಯ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ, ತರೀ ಜಮಿನಿಗೆ ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ಕಂದಾಯ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಪ್ರಾಂತಗಳ ತರೀ ಕಂದಾಯಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತರೀ ಕಂದಾಯ ಕಡಿಮೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ರೈತ ಭೂಕಂದಾಯದ ಭಾರ ಒಂದನ್ನೇ ಹೊರುತ್ತಾನೆಯೇ? ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಾಬೂ ಅವನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಭೂ ಕಂದಾಯದ ಭಾರ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ನೋಡಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆದಾಯಕ್ಕೂ ಮೂಲಾಧಾರವಾದ ಮನುಷ್ಯ ರೈತನೇ ಆಗಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ರೈತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಿವಿಧ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಒಂದು ರೂಪಾಯಿನ ಬಟ್ಟೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಸಹ ತೆರಿಗೆ ರೈತ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ರೈತನ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಮತ್ತೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಔಚಿತ್ಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು ಒಂದು ವಿಜ್ಞಾಪನೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ದಾನಿಗಳು ಮುಂದೆ ಬಂದು ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಧನಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಜನ ಪೂರ್ಣವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗುವುದಿರಲಿ, ಕಡೆಗೆ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು ದಾನಿಗಳಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀಮಂತರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಶ್ರೀಮಂತರೂ, ದಾನಿಗಳೂ ಪೂರ್ಣ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ಕೂಲುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಯಾವ್ಯಾವ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡಕ್ಕಾಗಿ ಹಣಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಹಣಕೊಟ್ಟು ಎಷ್ಟು ವರ್ಷವಾಯಿತು, ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಏಕೆ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡ ಆಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ 10 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಣ ಕಟ್ಟಿರುವ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೂ ಕಟ್ಟಡ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ಹಣ ಯಾರ್ಯಾರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಜಾಗ್ರತೆ ಸ್ಕೂಲು ಕಟ್ಟಡ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಮತ್ತು ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊನ್ನೆ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್. ಎಸ್. ಪರೀಕ್ಷೆ ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಈ ಸಭೆಯ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಧಕ, ಬಾಧಕ ಎರಡೂ ಇವೆ. ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ 11 ವರ್ಷದವನು ಎಲ್. ಎಸ್. ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಸ್‌ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಕೆಲಸಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಚಪಲದಿಂದ ತಪ್ಪು ಮನಸ್ಸುಕೊಟ್ಟು ಸ್ಕೂಲ್ ಮಾಸ್ಟರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದ; ಆತನಿಗೆ ಆರ್ಡರ್ ಬಂದಿತು. 11 ವರ್ಷದ ಹುಡುಗ ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಸ್‌ಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯನಾಗಿ ತನ್ನಂತೆಯೇ ಚಿಕ್ಕವರಾಗಿರತಕ್ಕ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದು ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್. ಎಸ್. ಪರೀಕ್ಷೆ ಇರಲಿ. ಆದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಕವಾಡುವಾಗ ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ವಯಸ್ಸು ಆಗಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂಬ ನಿರ್ಬಂಧವನ್ನು ಹಾಕದಿದ್ದರೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹುಡುಗರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ.

ವ್ಯವಸಾಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು. ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ ಮತ್ತು ಬುಲ್‌ಡೋಜರ್‌ಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹಣ ಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದ ಸಮಾಚಾರ. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೈತ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್‌ನಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೋ ಅವನು ವಿವೇಕರಹಿತವಾದ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೆ. ಮೊನ್ನೆ ದಿನ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ, ಹಿಂದೆ ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದವರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಂದಿತ್ತು. ನನ್ನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 11 ತಿಂಗಳು ಕಾಲ ಒಂದು ಬುಲ್‌ಡೋಜರ್ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅನೇಕರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದವರೇ ಮನಾಪಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು

ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ 22 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಮಟ್ಟಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ 11 ಎಕರೆ ಸ್ಕ್ರ್ಯಾಫ್‌ಮಾಡಿ ಇಳಿಜಾರು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 11 ಎಕರೆ ಸುಮಾರಾಗಿ ಮಟ್ಟಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಜಮೀನನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ಯೋಗ್ಯವಾದುದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಕರೆಗೆ 100 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ಕ್ರ್ಯಾಪ್‌ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ 150 ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೂ ಅಡಚಣೆಮಾಡಿಕೊಂಡು 11 ತಿಂಗಳು ಬುಲ್‌ಡೋಜರ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ, ನನಗೂ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಬಂದಿತು. ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ $3\frac{1}{2}$ ತಿಂಗಳು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿದೆಯೆಂದು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿದ್ದೂ ಮಾಡಿದ್ದೆ; ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಏರ್ಪಾಡು ಅತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ವಿಚಾರವಾಗಿತ್ತು.

ಈಗ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಬೇರೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದು ರೂರಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಈಗ ಹೊಸದಾಗಿ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಆಕ್ಟು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಭೂಕಂದಾಯದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ $12\frac{1}{2}$ ಯಷ್ಟನ್ನೂ ಆಯಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇದುವರೆಗೂ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಗ್ರಾಂಟಿನ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಭೂಕಂದಾಯದ ಭಾಗವನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಆಶಯವೇ ಹೊರತು, ಕೆಲವರು ಅರ್ಥ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಹಿಂದೆ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದನ್ನೂ ಈ ಶೇಕಡ $12\frac{1}{2}$ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ, ಹೆಚ್ಚಿದ್ದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಕಡಮೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಭರ್ತಿ ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಏನು ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಭೂಕಂದಾಯದ ಭಾಗವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ,

ಕಡೆಯದಾಗಿ, ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿದರೇ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಲಕ್ಕವಳ್ಳಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಯೋಜನೆಗೆ 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಭಾರಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಾವೇ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಅಲ್ಲದೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುತ್ತಲಿದ್ದೇವೆಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಅನೇಕ ಆದಾಯದ ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಆದಾಯ ಮೊಟಕು ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದಂತೆ, ನೂರಾರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳು ಉತ್ತರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ, ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂಥದಾವುದೂ ಕೈಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಂದು ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮೇಲೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೋ ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಈ ಸಭೆಯವರೆಲ್ಲರ ಪೂರ್ಣ ಸಮ್ಮತಿಯಿದೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಈ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

Janab J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—Mr. Speaker, I am commencing my budget speech by quoting the parting advise given by the Ex-Finance Minister Sri H. C. Dasappa at the time of the presentation of the interim budget and it is this :

> "There is a great demand from the public for increased development in Nation Building Departments and it obviously means readiness to take responsibility for the corresponding increase in the revenue. With the best of will in the world, it may not be possible to fill up the big hole created in the budget by the large shrinkage in the food subsidy. While the future may not be all too rosy, there is no cause to anticipate a disquieting position, provided our expenditure is kept under control and the adventitious drain on the finances by way of loss of subsidy is made up by resources from outside the General Revenues."

He gave incidentally some advice to the new Ministry.

> "Some of the new schemes which have to be financed from Revenue could be implemented only by recourse to fresh taxation after wiping out the Revenue deficit and making good the losses on Food operations. These are matters outside the scope of interim budget and have to be tackled by the new Government."

(JANAB J. MOHAMED IMAM)

He has thrown the burden of taxation on the new Ministry.

Sir, this statement of the Ex-Finance Minister or advice or whatever it may be, gives a true picture of the financial position of the State. I wish the Ex-Finance Minister had himself followed these directions which he has given to the new Ministry. But, let it be said to his credit that till the end he never admitted that the budget was a deficit one. You will see from the budget that even the revised budget of 1952-53, he had shown as a surplus one. This gives a true picture of the budgetary position of the State.

Sir, I have read the budget now presented and the statement of the Chief Minister as carefully as I can. It is very difficult to understand the new procedure adopted in the budget. It is a mass of figures which creates a great deal of confusion. An ordinary person cannot exactly find out the actual financial position of the budget.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK (Molakalmuru).—Did he at least find out the actuals of 1951-52?

Janab J. MOHAMED IMAM.—One of the common devices is to interrupt me. But I do not mind. (laughter) Sir, it is rather difficult for a lay-man to find out the actual position of the finances, the sources of revenue derived, the position of funds and the position of deposits, etc. It requires very careful scrutiny and I do not think that unless the Financial Secretary helps us, we will be able to make out what the actual financial position.

Sir, the Chief Minister has stated that the budget discloses a deficit of 101 lakhs. This is the first time that such a deficit has been shown in the budget since the Responsible Government assumed office. Though this anomalous position was not shown in the previous budgets, I must submit that the deficit of 101 lakhs does not represent the true state of affairs.

Sir, my own definition of a deficit budget is this. The extra amount of expenditure that we have to incur beyond the normal revenues represents the deficit portion of the budget. The amount we draw from the funds or from the deposits or from the opening balance or from the treasury bills to cover up the extra amount of expenditure will go under deficit. Now Sir, though 101 lakhs are shown as the deficit which is to be made up, in my opinion, it covers more than 4½ lakhs.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—4½ lakhs or crores?

Janab J. MOHAMED IMAM.—Thank you; it is 4½ crores. He always comes to my rescue. (laughter)

Mr. SPEAKER.—That is why he disturbs you very often. (laughter)

Janab J. MOHAMED IMAM.—We often quarrel because we love each other. (laughter). So, outside the normal expenditure, the extra expenditure which is incurred and has been met from the funds and other sources comes nearly to 5 crores and that I am going to point out to the Hon'ble Members of this House.

1-30 P.M.

As it is, 101 lakhs are derived after deducting 49 lakhs drawn from other funds. Well Sir, till now they were drawing amounts to make up deficit, from various funds. They drew amounts, first of all, from the special reserve. That fund has become extinct. All the funds, as stated by the Chief Minister himself in his speech, have shrunk and have become extinct. Now having no other sources, they have drawn 49 lakhs from three funds. One of them is the Sericultural Fund, and, as pointed out by my friend Sri H. K. Veeranna Gowdh from Sugarcane Cess Fund and Famine Relief Fund.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—And for famine purposes also.

Janab J. MOHAMED IMAM.—So this amount of 49 lakhs has been drawn outside the normal revenue and that really adds to the deficit part of the budget. So, Sir, as stated by the Chief Minister, the deficit is not 101 lakhs but 150 lakhs, inclusive of 49 lakhs drawn from these various funds.

So far as drawing amounts from these two funds is concerned, I think they have no right to draw from these. They

have drawn about 6 lakhs from the Sericultural Fund. That fund was set up for special purposes; it was set up to help sericultural industry—and to draw from that fund and merge it into the general revenue for the purposes of normal expenditure is highly undemocratic and illegal, I should say. Because it is implied, and everybody must admit, that Sericultural Fund is intended to develop sericultural industry and they have no right to draw from that fund. If they have taken from ordinary funds like the Reserve Fund, it is all right. But to utilise a special fund constituted for a special purpose is highly irregular.

Similarly, the Sugarcane Cess Fund, which Sri H. K. Veeranna Gowdh has pointed out. Sir, I think it was when I was in the Government that the Bill to levy sugarcane cess to form a fund was passed and it was with a specific purpose. There was much objection against its levy from many congress friends. An assurance was given at that time that whatever amount is collected by way of cess, will be ear-marked for the development of the Mandya area and specially for the development of communication in that area. That was the assurance given and it was with that assurance that the cess was levied and now to utilise that fund unceremoniously for some other purpose is highly irregular.

Sri H. K. VEERANNA GOWDH.—When better time comes, they will give it back.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Does he think that a college is going to be started there in that area with ten times the amount for the development of agriculture?

Janab J. MOHAMED IMAM.—Well sir, they do not understand the significance of the budget (Laughter). I think I must teach them as their senior. I said that when a special fund is constituted for a special purpose and when assurance has been given that it would be used only for that purpose, it is highly irregular to utilise it for any other purpose. You have no right to use it. You have now utilised it and therefore the deficit comes to 150 lakhs.

Sri Kadidal MANJAPPA.—You did not mention any thing about Famine Relief Fund ?

Janab J. MOHAMED IMAM.—I am coming to that. You have allotted 20 Lakhs towards famine relief and you have drawn money from the Famine Relief Fund. That is why I do not raise any objection. That is why you must take me to be a very reasonable person.

Sri L. SIDDAPPA.—He does not want to declare that area as famine area.

Janab J. MOHAMED IMAM.—I want these Hon'ble Ministers to go through my previous statements and they will see that what I have said there has come true.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—A good astrologer!

Janab J. MOHAMED IMAM.—Not an astrologer. It is commonsense--plenty of commonsense.

Sir, many Hon'ble Members will have noticed the several items from which amounts have been drawn. Well Sir, if you take the budget figures you will find that an amount of 100 lakhs has been drawn from Treasury Bills. They propose to utilise it. In the Budget you will find that they have not reinvested any amount, which shows that the entire amount has disappeared and it is being made use of for current or capital expenditure.

I will next go to the Savings Bank deposits. You will find that receipts are 390 lakhs and the amount re-invested is 345 lakhs. They have drawn 45 lakhs. Then State certificates: they have provided for receipt of 36 lakhs and reinvested 20 lakhs. So they have drawn 16 lakhs. State Provident Fund: they have utilised out of 14 lakhs about 5 lakhs. And then Investment Account: 18 lakhs have disappeared and from Deposits 27 lakhs and from other miscellaneous deposits 6 lakhs; then there was a cash balance of 80 lakhs and that amount has disappeared. If you kindly turn to page 12, you will find that the cash balance of 80 lakhs has disappeared and from the opening cash balance they have utilised some money. So, in all, 435 lakhs have been drawn from these various sources. I

(JANAB J. MOHAMED IMAM)

will just point one interesting feature in Treasury Bills floating loans. You will find that in the year 1951-52. we had Treasury Bills to the extent of 350 lakhs. Now in 1952-53 that has shrunk and dwindled to 100 lakhs and these 100 lakhs have disappeared. Similarly the cash balance. There is absolutely no doubt that the Government propose drawing from these sources. These are the amounts they have drawn :—

[Rs. in lakhs.

1	Treasury Bills	...	100
2	Saving Banks deposits	...	45
3	State Certificates	...	16
4	State Provident Fund	...	5
5	Civil Accounts	...	40
6	Investment account	...	18
7	Deposits ...	...	27
8	Other Miscellaneous	...	6
9	Other deposits	...	22
10	Cash balance	....	80
11	From opening cash balance.		76
	Total	...	435

Sir, this amount of 435 lakhs is proposed to be utilised, in addition to the normal expenditure and revenue and in addition to the deficit, for both capital and current expenditure.

Sir, as against this, what is the amount provided for capital expenditure? It is about 504 lakhs for irrigation and they have anticipated a grant from the Central Government of 275 lakhs and 38 lakhs for grow more food. So out of 748 lakhs, 435 lakhs+313 from Government of India, they propose to spend 504 lakhs towards capital expenditure. The remaining amount of 244 lakhs is utilised for day to day normal expenditure. Admitting for a moment that all these amounts, *i.e.*, 748 lakhs, have been drawn for capital expenditure, that entire amount has not been utilised for capital expenditure and deducting what is provided for capital expenditure, a sum of 244 lakhs has been utilised for normal current expenditure.

Sir, now let me point out the overall position of the Budget. What is the budget position? So far as normal expenditure and receipt are concerned, according to this Budget, we are faced with a deficit of 150 lakhs as pointed out by the Chief Minister and Rs. 244 lakhs which amount has been drawn from other sources. Secondly, what are our resources? All the funds have been wiped out.

Sri M. SANKARLINGE GOWDA.—They are still remaining.

Janab J. MOHAMED IMAM.—Now I am coming to that. What are the funds we are having? All our reserve funds have become extinct and our cash balance is only Rs. 370 lakhs. Our Treasury Bills have disappeared and we have absolutely nothing to fall back upon. Sri Veeranna Gowdh said "ಆಪದ್ಧನ, ಆಪದ್ಧನ". "ಆಪತ್ತು" will come but there is no "ಧನ". That is the position. What are our liabilities? What are the resources to liquidate the liabilities and what are the assets? If you kindly refer to page 79 of the Budget Memorandum, you will find that Government have securities of Rs. 15,69,00,000. I hope they have these securities, though once the Ex-Finance Minister threatened that he would sell away these securities; I hope they are there. As against this, what is the liability of the Government towards depreciation funds and other things? You will find from the statement that the estimated balance on 31st March 1952 is Rs. 3,172 lakhs. Thirty-one crores consist of various items—Sinking Fund, Famine Relief Fund, State Provident Fund, Insurance Fund, etc. That is a liability on the Government which they have to face. As against this, we have got securities of only Rs. 15 crores and 69 lakhs. What about the rest? How is this liability covered? I may just give here an example of what it was in the year 1947. Just before this ministry took up office, what was the state of liability. The State had a liability of Rs. 16½ crores of loans, as against the Sinking Fund and other things they had a cash resource, liquid resource comprising of Rs. 36 crores. There were

several liquid resources comprising 36 crores, apart from other reserve funds. So there was no fear and our liability was much less. Now what is our liability? What is the liability the State has to face? It is quite simple, *i e.*, 16½ crores of loan bonds. Add to this the loan given by the Centre, which comes to Rs. 7½ crores as disclosed in the Statement of the Chief Minister himself—including the loan during this year it comes to Rs. 7½ crores. Add to this the liability of the Sinking Fund, State Insurance Fund and other Funds, which comes to Rs. 17 crores. So the State has a net liability of Rs. 40 crores and what are the resources to meet it? Rs. 15 crores of cash securities! Is there anything else? Is this not a deplorable position? Certainly, this is a very lamentable position, a very depressing position and a very discouraging position.

Sri M. SANKARLINGE GOWDA.—But what about the assets?

Janab J. MOHAMED IMAM.—My friend Sri Sankarlinge Gowda reminds me about assets. The assets exceed liabilities by Rs. 6 crores including the assets of Railways which we have transferred. I will tell the House what the assets were during the year 1947-48. The assets in the year 1947-48 were Rs. 60 crores and 62 lakhs. Now what are the assets during the present year? It is about Rs. 67 crores including the railway assets. So during this period the assets have increased (including the railways) by about Rs. 6½ crores, whereas the amount we have spent on capital works, during this period comes to more than Rs. 30·35 crores. The increase is very insignificant. Should the assets increase by Rs. 7 crores for all the amount we have spent and is it all the increase in spite of the tall talk regarding Honnemaradu or Mekedatu or Grow More Food Campaign? His Highness the Maharaja has stated: "The first chapter has come to a close and the second chapter has commenced." I must state with all the responsibility that this first chapter is a chapter of wild financial extravagance, with no responsiblity and that is the legacy they have left us, the legacy of a bankrupt Government with no money, no funds and with huge liabilities which now fall on our heads. That is the deplorable position. My friends have congratulated the Government on the increased allotment made on Education and Medical Departments. I am glad they have made it, but this is not all in all. In fact, I want much more. I have seen what medical facilities are afforded in England, what educational facilities are given in England. Compulsory free education throughout the State till the 16th year prevails there.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—May I invite attention to page 77? Excess of assets over liabilities...Rs. 823·57 lakhs.

Janab J. MOHAMED IMAM.—That is what I said.

Mr. SPEAKER.—I think you said '6 crores.'

Janab J. MOHAMED IMAM.—I stand corrected. I think I must have deducted the railway assets. They have taken Rs. 774 lakhs—Mysore State Railway as assets. Even in 1952-53, subject to correction, we have taken railway assets also. We have taken Rs. 774 lakhs—Mysore State Railway, which ought not to have been done.

I was speaking of England. I am an optimist. I want similar conditions regarding educational and medical facilities to be introduced here. This year we may enhance the grant by a few lakhs of rupees, but what I want is unless we have a stable budget, unless we have a sound budget, we will not be able to keep up a progressive policy so as to implement all the directions given in the Constitution in Chapter IV.

On the other hand, considering the way the schools are started, the amount you have granted, I am sure, will all be a waste.

Now coming to economy, the Chief Minister has pointed out many a time that he was very much interested in the economy of the State—in reducing the expenditure of the State. He

(JANAB J. MOHAMED IMAM)

has given very high hopes. I thought that he would so reduce the expenditure and so adjust and balance the Budget as to at least remove the deficit but, after I came here and looked at the Budget, I find that there is no economy at all. What does economy mean? What does the reduction in expenditure mean? Reduction in expenditure means that the reduction during this year must be less than what it was during the previous year. If the Chief Minister was really anxious to improve the financial position, to wipe off the deficit, apart from his zeal, it should have been his main concern, his first concern, to improve the financial position and with this aim he ought to have effected economies. On the other hand, I find that he has shown a token cut of Rs. 30 lakhs and increased the expenditure on the other side. Now, if we look at the Budget, the total expenditure during the previous year was about 18 crores. Now it comes to 20 crores. Setting apart the excess expenditure on Industries, the net increase in expenditure is about 100 lakhs. Practically there is no economy at all. Economy must be such that the resources will improve and the expenditure as a whole will decrease. But here it cannot be considered as an economy at all, because there is an increase in expenditure as a whole and reduction in revenue perhaps here and there. So this is not economy at all, because there is increase in expenditure, and simply because he has effected a few savings in some departments I cannot take it as economy or an earnest effort on the part of the Chief Minister to stablise the Budget. As I see, we are in utter confusion, especially myself who has seen more affluent days during my ministership, when Government had plenty of money and surplus funds. But what I see here is really depressing. I am very much pained. I am sure the Chief Minister must take very drastic steps, very serious steps, to stabilise the Budget. We cannot depend on the grants from the Centre any more. They have already given us 7 crores by way of loans. What is our budgetary position today? We are helpless financially. We are simply depending upon the Centre for everything. You take the speech of the Finance Minister; for everything he says that unless the Centre gives assistance, we cannot go on with our progress. We are therefore in a very helpless position. We must be able to stand on our own legs. Mysore can stand on its own legs. It has stood on its own legs before and carried on many large development works. It has carried on many irrigation projects and industries. It has done so with the help of Mysore finances. The Chief Minister must follow this policy and he must strive his best. I do not hold him entirely responsible. I know he is new to his office. He must try his best, at any cost, to balance and stabilise the Budget so as to bring it to the level of what it was before. Unless our balance is such that it will enable us to contribute certain amounts towards our funds, I do not consider it satisfactory.

Sir, now I come to fresh sources of revenue. What are the resources? Let me ask you to lay aside your sentiments and inner feelings. Regarding the policy of prohibition, I will not talk about it at length because I intend taking another opportunity to speak on that Sir, this prohibition policy is the pet child of Rajaji. As a true parent he likes it whether it works advantageously or not. It is a point for consideration of the Government whether, at such a time as this, it is not necessary to revise this policy to such an extent that it will serve to improve the revenue, controlling the drink on one side and, on the other side, bringing a good revenue to the State. The Chief Minister has visited England and France. I have also gone there. The system adopted there, the system adopted in Sweden, is such that it will not only bring in revenue, but it will, at the same time, also introduce perfect control on the drink evil. In England the taxes are levied cent per cent. That is also one way of prohibition. We should not mince matters. We should not be

guided by sentiment. Everybody knows that the present system of prohibition in the State is not only a failure, but also a positive danger to the society. In the villages people by hundreds have taken to illicit distillation. It is very successful in the villages. The worst affected areas are the village parts. In some villages, every house has an illicit distillation plant. They are using poisonous stuffs for distillation. Many young people have died on account of this. They prepare liquor out of Fertiliser Ammonium Sulphate and from *Kalli Chakke*. Unless you effect some drastic change you will find prohibition a big menace to the society and to the health of our people. If you want, we will appoint a fact finding Committee. This is the best occasion. I am sure Mysore would not have had recourse to this but for some policy adopted in the neighbouring State. Take my word. You will earn the gratitude of the people and you will at the same time improve the finances of the State. You appoint a committee and bring in prohibition in some other form. It must be a prohibition which prevents total drinking and at the same time controls the issue and consumption of drink. If you want, you appoint a committee and find out means and measures of not only getting revenue for the State, but also controling the health of the people. This is a matter for serious consideration.

Another reason as to why we are in this pitiful position is this. Before the Congress came to power, Government were getting a substantial revenue from Gold Duty. We were getting a revenue up to 1½ crores every year. That was introduced after long deliberation. One day we were all surprised when a Bill was introduced in this House seeking the repeal of the duty on gold. I fought against this. I said that this was a good source of revenue to the State and a justifiable source also and that we should not lose this. I know, Sir, that this scheme to remove the duty was hatched, not here, but in London. I am going to be frank. It was at a joint meeting of Sir Arcot Ramaswamy Mudaliar, Sri H. C. Dasappa and John Taylor and Sons—it was there that it was decided to remove this gold duty. And then he came here and introduced it here on one single day and it was carried by a huge majority. He then gave us so many hopes. He said that the new scheme will bring in more revenue. But we have lost 150 crores. But what is the position now?

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—To work poor oars!

Janab J. MOHAMED IMAM.—Yes. He said 'to work poor oars' and to do further development work. What is the position now? No action has been taken.

2 P.M.

After the gold duty was abolished no action has been taken or no vigilance has been kept on the gold mines. Under the agreement, an Auditor has to be appointed. I believe, till now, no Auditor has been appointed. A Director has to be appointed. I think no Director has been appointed. There is nobody to check their system. They have their own way to calculate gold duty and royalty. We have lost the gold duty. In other places like South Africa and Australia, there is gold duty on the gold mining companies there. Why it was abolished in Mysore in such an indecent way is a matter for consideration. Unless these sources of revenue are improved your finances will not improve.

With regard to Sales-Tax I must say that there is something wrong. From Sales-Tax we get only 1½ crores whereas Madras gets 20 crores. I think that with greater vigilance by the Department must be able to get more revenue.

Take industries. I am not satisfied with the small savings. I have always said: "*Maretho Hathikumarna*;" I know that this poor state of finances is to a certain extent due to having burdened ourselves with controls. Unless these controls are abolished totally, unless this Food Department is abolished totally, our finances will not improve. I am asking you as a responsible man to remove controls whatever may be the difficulties, for these three reasons. I think ninety-five per cent of the people are for decontrol.

(JANAB J. MOHAMED IMAM).

In fact controls are being worked for the last twelve years and they are a positive nuisance. With decontrol all the resulting evils will go and there will be a lot of savings to the Government. You will be saving people from the avariciousness of a number of people and corruption will go down. Secondly, controls are meant for the good of the people. Controls are meant to see that the people are properly fed at a reasonable cost. Controls are meant to see that the people are not in any way harassed. Controls are meant to see that Government subsidises a good amount. But have you been able to satisfy these conditions? You have fixed super black market price so far as rice is concerned.

Mr. SPEAKER.—I think a day is set apart for discussing the food policy. Details may be enumerated later.

Janab J. MOHAMED IMAM.—You have arbitrarily increased the price of rice. It is $1\frac{1}{2}$ seers per rupee whereas in blackmarket fine rice is sold at 2 seers and thick rice at $2\frac{1}{2}$ seers. These controls are an evil and have the tendency of always bringing down the stock. They create blackmarket. Controls bring in fresh controls. Controls create scarcity. They destroy free market and the absence of free market will lead to blackmarket. So I think this is the best time to decontrol. Please do it boldly without any hesitation. It may create some trouble to some people. Do not mind it. But, in the end you will see that abolition of controls will do good to the people and you wlil be saving a substantial sum. I do not want to trespass too much on the indulgence of this House. I have got various suggestions.

Mr. SPEAKER.—There are cut motions.

Janab J. MOHAMED IMAM.—One thing more I want to say, and that, in regard to retrenchment. Instead of effecting retrenchment from the bottom it must be done from the top. The Ministers themselves must set an example.

Sri K. HANUMANTHAIYA (Chief Minister).—I have already done reducing the number of Ministers from ten to six.

Janab J. MOHAMED IMAM.—Not only that, but the Secretariat must also set an example. You must undergo some sacrifice. I am sure the rest of the departments will follow. The Hon'ble Chief Minister said that he had retrenched the number of the Ministers from ten to six. When the Government of Mysore had the full complements of all the departments that have been transferred to the Centre, they were managing effectively and without any trouble with one Dewan and four Ministers.

Sri K. PUTTASWAMY (Srirangapatna).—One Dewan on a pay of Rs. 6,000 per month!

Janab J. MOHAMED IMAM.—Salary does not matter. With half the number of departments gone, there is not enough work for all the six Ministers, as there was in my own time. One Chief Minister and three Ministers would have been quite enough for the quantum of work at present. We are hearing very disquieting news regarding the appointment of Deputy Ministers and also I hear that the number of Ministers is going to be raised from six to nine. When I raised the question whether the Chief Minister is going to appoint Deputy Ministers, he did not deny. I am also hearing that a few more Ministers, two or more, are going to be added. Two or three Ministers are going to be added, not because there is adequate work for them, but because some persons have to be appeared. I am going to be frank. Please give up the appeasement policy. It was on account of that the last Ministry suffered in prestige. That is a wrong policy. Set an example personally. If you retrench persons in lower departments and if you increase the number of Ministers and also appoint Deputy Ministers and raise your own salary to an extent greater than what it was before, then you will be setting a bad example. I submit that you set an example personally by sacrifice and effecting economy.

ಒಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರು.—ಹಿಂದೆ ತಾವು ಎಷ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಿರಿ?

Janab J. MOHAMED IMAM.—2.000 ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ನನ್ನ ಮನೆ, ನನ್ನ ಕಾರು, ನನ್ನ ಡ್ರೈವರು, ನನ್ನ ಇನ್‌ಕಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಹಣ ಹೋಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಈಗಿನದು ಲೆಕ್ಕಾ ಹಾಕಿದರೆ 3,000 ರೂಪಾಯಿ ಮೇಲೆ ಆಗುತ್ತದೆ. I know the immediate consequences. A number of persons are thrown out of employment and you think of it afterwards. I can take myself a hundred of them and settle them on my lands. But that is a different matter. The financial position is so hopeless and our future is so gloomy that our reputation is at stake. Unless you take drastic measures immediately, our State is bound to suffer financially and in every respect. You have added a few lakhs to the nation building departments. Unless you are in a strong position to improve them year by year, whatever you spend will be absolutely a waste.

Sir, I have taken much time.

Mr. SPEAKER.—Only 50 minutes. (laughter).

Janab J. MOHAMED IMAM.—That was a privilege given to me. One hour was being given to me.

Only one thing more. I appeal to to the Ministry to be more democratic. Since three months I find, they have been doing things, adopting measures, passing orders on their own responsibility, without consulting the Members of this House. The first example they set is that, even within three or four days of their assuming office, they passed a Government Order enhancing the sale price of rice without consulting public opinion, without consulting the Members of this House. They could have called for a special session. Without taking into consideration what effect it would have on the public, they did it. Well, this was such an important measure and it was open for them to have called for a special session. Instead of calling for a special session of the House the Chief Minister called for a special session of his own party. What I feel is that all such issues should not be settled on party level. On such issues, such measures, which affect the whole State, the Party alone should not be consulted. Instead of summoning the party, he could have summoned the Assembly.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—Assembly which had not yet sworn in.

Janab J. MOHAMED IMAM.—That was not a difficult thing. We could have met at the Town Hall and taken the Oath.

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home Affairs and Agriculture).—Can you give me one instance where decisions are taken in the manner in which you suggest?

Janab J. MOHAMED IMAM.—I have watched in the House of Commons. I can give scores of instances. When the House is in Session, if any important decision is taken, it is given in the form of a statement to the Parliament; the very next day it is brought before the Parliament. If such a thing as is done now here had been done in England, the Ministry would have been dismissed.

Secondly, for example, if the Ministry proclaims ....

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member has taken sufficient time already.

Janab J. MOHAMED IMAM.—Only five minutes more, Sir. Sometime back the Food Minister, speaking about the collection of land revenue, said that he is going to collect land revenue in kind instead of cash. All these are important policies and measures on which this House should be consulted. On the other hand the Chief Minister is making these announcements as if he is in the good old days. I think he is undemocratic. I request him, that hereafter whenever he takes any decision or passes any Government order on such matters he must consult the Members of this House and seek their opinion.

Sir, a certain thing happened recently. Simply because an Hon'ble Member of this House expressed his opinion, without consulting the Members of this House, the Chief Minister issued an order the same day and terminated the hoisting of the State Flag and the singing of 'Kayou Sri Gowri'. Even though the House was in session, he ignored its existence. I do not know whether it is legal or illegal; but unceremoniously and in a dictatorial

(JANAB J. MOHAMED IMAM).

way he passed a Government order. It is not in keeping with the democratic system. After all, the administration is not carried on by the Ministers alone, but by the Ministry and the Members of this House. It is a joint responsibility. We are as much responsible for the administration as you are. If anything adverse happens to the State, if any bad name comes to the State, we are also responsible and it is your duty therefore to consult us on all important matters.

Sir, I thank you very much and thank the Members of this House for their kind indulgence. I have not said anything to wound anybody's feelings. Whatever I have said I have said it as a sportsman and I have expressed whatever I have felt like saying. It is left to you to judge whether it is right or wrong.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಂಕರಲಿಂಗೇಗೌಡರು.—ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ ! ಇನ್ನು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

Mr. SPEAKER.—It is not so. The Hon'ble Member must not pass such rash remarks.

ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿಯವರು (ಬೆಂಗಳೂರು–ದಕ್ಷಿಣ ತಾಲ್ಲೂಕು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ರೂಪವಾಗಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂರವರು, ಸರ್ಕಾರದ ಬೇರೆಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಫಂಡುಗಳಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದು ತಮ್ಮ ಸಾಧಾರಣ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಎಂದು, ಒಂದು ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಒಂದಂಶವನ್ನು ಮನಗಾಣಬೇಕು. ನಾವು ವರ್ಷೇವರ್ಷೇ ಪ್ರಗತಿದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿರತಕ್ಕ ಕಾಲ ಇದು. ನಮಗೆ ಜೀವನದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ವಿಪುಲವಾಗಿ ದಿನೇದಿನೇ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ನಮ್ಮ ಆದಾಯ ಒಂದು ಕಡೆ ಕಡಮೆ ಬೀಳುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಭಾಗದ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದು ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದೆಂದು ನನ್ನ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಭಾರತದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಧ್ಯೇಯವಾದರೂ ಕೂಡ ಜಾತ್ಯಾತೀತ ಸಹಕಾರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದು. ಅಂಥ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ 5 ವರ್ಷಗಳ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನೇ ನಾವೂ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಸರಿಹೋಗುವಂತೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಈ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಯೋಜನೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ನಾವು ಈಗಿನ ಆಯವ್ಯಯಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಆ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಯೋಜನೆಯ ಎರಡನೆಯ ವರ್ಷದ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದವರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯು ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಇದು ಈ ಎರಡನೆಯ ವರ್ಷದ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯು ಅನೇಕ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ತೂಗಿಸಿಕೊಂಡುಹೋಗುತ್ತದೆ, ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ದಾರಿಯಲ್ಲಿದೆಯೇ, ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾದದ್ದು ಮುಖ್ಯ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ, ವ್ಯವಸಾಯ, ವೈದ್ಯ ಮುಂತಾಗಿ ಅನೇಕ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಈ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಎರಡನೆಯ ಹಂತದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ನಾವು ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೂ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಕೆಲವು ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಕಡಮೆ ಬೀಳುವುದಾದರೂ, ಈ ಒಂದು ಯೋಜನೆಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಮತ್ತು ಜನತೆಯ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವಂತಾದರೆ, ಈ ಫಂಡುಗಳ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದು ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಮುಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಾವು ನೋಡುವುದಾದರೆ ನಮಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ತೃಪ್ತಿಸಮಾಧಾನಗಳು ಕಾಣಬರುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಐದು ವರ್ಷದ ಯೋಜನೆಯ ಎರಡನೆಯ ವರ್ಷದ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವಷ್ಟು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸದಿದ್ದರೂ ಈಗಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜಾತ್ಯಾತೀತರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕದ್ದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಧ್ಯೇಯವೆಂದು ಏನು ಹೇಳಲಾಗಿದೆಯೋ ಅದು ಇದರಲ್ಲಡಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸೌಲಭ್ಯ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಒದಗಿದೆ. ಮುಸಲ್ಮಾನರಿಗೆ ಉರ್ದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಿಗಾಗಿ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಹರಿಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೊದಗಿಸಲು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣವನ್ನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ಸುಮಾರು 20 ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಮೀರಿದೆ. ಯಾವ ಆದರ್ಶ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಆವಶ್ಯಕವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, ಒಂದು ಕೋಮಿನ ಅಥವಾ

ಕೋಮುಗಳ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಕೆಲವು ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಜಾತ್ಯಾತೀತರಾಷ್ಟ್ರದ ಧ್ಯೇಯವಿರುವ ಪಕ್ಷ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸುವುದು ಅಷ್ಟು ಉಚಿತವಾಗಲಾರದು. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೂಡ ನಾನು ಹೇಳಬಯಸಿದ್ದೇನೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ, ಈಗ ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ, ಲೆಕ್ಚರರುಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ವೇತನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಅವರು ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಉತ್ತಮ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗಮಾಡಿ ಜೀವನವನ್ನು ಸಮಾಜದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಗೌರವಯುತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ, ಹೀಗೆ ಅವರ ವೇತನವನ್ನು ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದರೆ ಸಾಲದು. ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ 150 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇದನ್ನು ಏರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನೊದಗಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಕೊಂಡಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಆದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸುವುದು ಧರ್ಮ. ಈ ಆಯುವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಸಾಲದು. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿ, ನಾನಾ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ, ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಲಾಹಲವೆದ್ದಿತ್ತು, ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕಡಮೆಬೀಳತಕ್ಕ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಹುದೆಂದು ಅದು ಹೋಗಿ ಈಗ ಕೇವಲ 101 ಚಿಲ್ಲರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖೋತಾ ಇರುವ ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗಿ, ದೇಶ ಮುಂದೆ ಆರ್ಥಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಹೊಂದಿ ಅಭ್ಯುದಯ ಹೊಂದುವುದೆಂದು ನಂಬಿ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯನವರು (ಹಿರಿಯೂರು–ಅನುಸೂಚಿತ ಜಾತಿಗಳು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಮಹಾಶಯರೆ, ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿದೆ. ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿ ಖೋತಾ ಕಂಡರೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಉಳಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಹಣಕಾಸಿನ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ; ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹಿಂದೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲದೇ ಇರುವವರು ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ನನಗೆ ಕಂಡುಬಂದಿತು ಅದೇನೆಂದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನರು ಖಜಾನೆ ಬೀಗವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆಯೇ ವಿನಾ ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ದೇಶದ ನಾಯಕರು ಈ ಹಣದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಈ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಅವರೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಈ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದು ದೇಶದ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಏನೂ ಅನುಮಾನವಿಲ್ಲ. ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂ ಸಾಹೇಬರು ಹಿಂದೆ ರಿಜರ್ವ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಈಗಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೂಡ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಪ್ರಜಾಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ಇತರ ರಾಷ್ಟ್ರಾಭ್ಯುದಯ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಈಗ ಎಷ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಂದಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಬಾಬಿಗೆ $3\frac{1}{2}$ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತವೆ. ಇದರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು. ಈಗಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಹಿಂದೆ ಬ್ರಿಟಿಷರಿದ್ದಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ ಬ್ರಿಟಿಷರು ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಅದೇ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲೀಷಿನವರು ತಮ್ಮ ಕೈಕೆಳಗೆ ನೌಕರಿ ಅಥವಾ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಬೇಕಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮವನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಿದರು. ಈಗ ನಿಜವಾಗಿ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ರಮವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲೇಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೂಡ ಈಗಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತಕ್ಕದ್ದಾಗಲಿ ಅಥವ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದೇ ಆಗಲಿ, ವ್ಯವಸಾಯದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಎಳತನದಿಂದಲೂ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಕ್ಕಳ ಗಮನದಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಮುಂದೆ ಅವರು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಪೂರೈಸಿದಮೇಲೆ, ದೇಶದ ವ್ಯವಸಾಯದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಪಂಚದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಈ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾದದು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಹಿಂದಿನ ಮತ್ತು ಇಂದಿನ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಪಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಶೃಂಗಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ದೀಪ ಹಾಕಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಜಾಗ್ರತೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿವೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನೊದಗಿಸಿದರೆ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಸಬಹುದೆಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಹೊತ್ತು ನೀರಸನ್ನೆತ್ತಲು ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಕಷ್ಟ; ಒಂದು ಜೊತೆ ಎತ್ತುಗಳು ನಾಲ್ಕು ಐದು ಸಾವಿರದಿಂದ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಬಾಳುತ್ತವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ರೈತ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಿ ದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

2-30 P.M.

ನಿಜವಾಗಿ ರೈತನು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾನೆ, ಅತನಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಪರಿಗಣಿಸಿ. ಪಲ್ಲಾ ಒಂದಕ್ಕೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ 20ರೂಪಾ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯನವರು)

ಯಿಗಳ ಧಾರಣೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ, ಆತನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಯಾರೂ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲೇ ಇದ್ದು, ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗತಕ್ಕ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀವು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ಆಹಾರೋತ್ಪನ್ನದ ಬೆಳೆಗಳಿಗೂ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕ ತರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ತಾವು ಇರಿಗೇಷನ್ನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚುಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಪವರನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶ ಸುಮಾರು ಶೇಕಡ 90ರಷ್ಟು ಮಂದಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಂದ ಕೂಡಿರತಕ್ಕ ದೇಶವಾಗಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಾದರೇ ನೂರಕ್ಕೆ 25 ಜನರೂ ಸಹ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕವರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನುಳಿದ ಶೇಕಡ 75 ಮಂದಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳವರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 25ರಷ್ಟು ಜನ ಮಾತ್ರ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದಾಗ್ಗೂ ಅವರು ಅವರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಆಗುವಷ್ಟು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲದೆ ಹೊರಗಡೆಗೂ ಸಹ ರವಾನೆ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಹಾರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕವರ ಸಂಖ್ಯೆ 100ಕ್ಕೆ 80–90 ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ನಾವು ನಮ್ಮದೇಶಕ್ಕೂ ಸಹ ಸಾಲದಷ್ಟು ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದು, ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಹೊರದೇಶದವರಿಗೆ ಕೈನೀಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಾದದ್ದು. ಆದರೆ ಹೀಗಾಗುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲೇನೋ ತಪ್ಪಿರಬೇಕು. ಅದನ್ನೀಗ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ನಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಸುಮಾರು 17 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಸಾಗಾಗದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಪಾಳು ಬಿದ್ದಿದೆ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕೂಲಿಗಾರನಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಜಮೀನಿಲ್ಲ, ಸ್ವಲ್ಪ ಜಮೀನು ಕೊಡಿ ಎಂದರೆ—ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ತಂಟೆ ತಕರಾರುಗಳನ್ನು ತಂದು ಒಡ್ಡುತ್ತಾರೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ ಜಮೀನು ಮಾಡತಕ್ಕವರಿಗೆ ಜಮೀನಿಲ್ಲದಿದ್ದು, ಬೇರೆ ಎಲ್ಲೋ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಕಸುಬಿನ ಮೇಲೆ—ವ್ಯಾಪಾರವೋ ಮತ್ತೊಂದೋ ಮಗದೊಂದೋ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರತಕ್ಕವರಿಗೆ—100, 150, 250 ಎಕರೆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಜಮೀನಿನ ಮಾಲೀಕರಾದವರು ಒಬ್ಬರೂ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲ; ಅವರೆಲ್ಲಾ ಬೆಂಗಳೂರು ಮದ್ರಾಸ್, ಬೊಂಬಾಯಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರತಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದಾಗ್ಗೂ ಸರ್ಕಾರ ಕೂಲಿಮಾಡತಕ್ಕವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಬಿದ್ದುಹೋಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಹಳ್ಳಿಗಳಕಡೆ ಜಮೀನಿದ್ದು, ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರು, ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ರೈತನಿಗೆ ಗೊಬ್ಬರ, ಬೀಜದ ಕಾಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಾವುದನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಡಿಸದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಜಮೀನು ಮಾಡತಕ್ಕವನಿಗೆ ಯಾವ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಾಗಲಿ ಉತ್ಸಾಹವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜಮೀನಿದೆ; ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರೂ ಇದ್ದಾರೆ; ಆದರೆ ನಮಗೆ ಕ್ಷಾಮ ಮಾತ್ರ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ಏನೋ ನ್ಯೂನತೆಯಿರಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ದಿನೇದಿನೇ ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ 10 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನು ವ್ಯವಸಾಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಈಗಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಜಮೀನು ವ್ಯವಸಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವುದು ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಆಹಾರ ಸಾಕಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೆಳೆಗಳೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವಂತೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ವಾಸಿಗಳಾದ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತನ್ಮೂಲಕ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮೂರನೆಯದಾಗಿ ಜನಾರೋಗ್ಯ ವಿಚಾರ. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ನಡೆವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೋ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರವೂ ಕೂಡ ಅದೇ ನಡೆವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಡಾಕ್ಟರುಗಳ ಅನುಕೂಲವೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಬೀದಿ ಬೀದಿಗೆ 8–10 ಜನ ಡಾಕ್ಟರುಗಳಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿದ್ದರೆ ಡಾಕ್ಟರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಡಾಕ್ಟರಿದ್ದರೆ–ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಎರಡೂ ಇದ್ದರೆ—ಅಲ್ಲಿ ಔಷಧಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರಿಗೂ ದಿನವೂ ದುಡಿಮೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಉದ್ಯಮದಾರರಿಗೂ ಈ ಡಾಕ್ಟರ ಸಹಾಯ ದೊರಕುತ್ತಿದೆಯೇ ವಿನಾ ಬಡಜನರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಏನೂ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ, ಹಳ್ಳಿ ಜನರಿಗೆ ದಿನಂಪ್ರತಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿ ಜನರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ—ಅದು ಸುಗ್ಗಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ ಪಟ್ಟಣವಾಸದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೂ ಕೂಡ ದಿನಂಪ್ರತಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದುಡ್ಡು ಚಲಾವಣೆ ಆಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಅವರು ಖಾಯಿಲೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಿದ್ದರೆ ದುಡ್ಡುಕೊಟ್ಟು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಹೊಂದಿ ಗುಣ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಲ್ಲ, ಡಾಕ್ಟರುಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಮಿಡ್‌ವೈಫ್‌ಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಕಾಂಪೌಂಡರುಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ, ಔಷಧಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ—ಹೀಗೆ ನಾನಾ ತೊಂದರೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ತಾವು ಹೆಚ್ಚು ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಸರಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನದೊಂದು ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ಟೂರಿಂಗ್' ಆಸ್ಪತ್ರೆಯನ್ನಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಡಾಕ್ಟರೂ, ಮಿಡ್‌ವೈಫ್ ಮತ್ತು ಕಾಂಪೌಂಡರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ದಿನಕ್ಕೆ 8—10 ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು. ತಾವು ಇದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿಯಾದರೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಒಂದೆರಡು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ.

ಈಗ ತಾವು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸೆಂಟರ್‌ನಿಂದ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ

ನೀಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬಂದಿರುವುದಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅನುಕೂಲ ಬರಿ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಅಥವಾ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಬಂಧದ ಕೆಲಸಗಳ ಕೂಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಜನರಿಗೂ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬುದು ತಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿನೋಡತಕ್ಕ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಉಪಯೋಗ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅರಿಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ತಾವು 101 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಂದು ಸಲಹೆ ನೀಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಇತ್ಯಾದಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಹೋಟೆಲುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದೆ ನೀವು ಹೇಗೆ ಶೇಂದಿ ಷರಾಬು ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ಹರಾಜು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಿರೋ, ಅದೇ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಹರಾಜು ಹಾಕಿದ್ದೇ ಆದರೆ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇದರಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಬಗ್ಗೆ, ಕೆಲ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹೋಟಲುಗಳನ್ನು—ಎಂದರೆ ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್, ಬಸ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡು ಇಂಥ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹೋಟೆಲುಗಳನ್ನು—ನಡೆಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಈಗ ಹರಾಜು ಮೂಲಕವೇ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆಯಾಯಾ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಧನ ಸಹಾಯವಾಗಿ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯ ಹಣ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ಹೋದ ಹಾಗೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವಾದರೆ ಸರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಣದ ಅಭಾವವನ್ನು ನೀಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಹೋಟಲುಗಳನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದರೆ ಖಂಡಿತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ 25 ಹೋಟಲುಗಳು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ 10 ಆಗಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವುದೂ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹಣದ ಅಭಾವ ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಲಹೆ.

ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. 10—20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಏನಿತ್ತು? ಗ್ರಾಮೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಬೇಕು, ಗ್ರಾಮಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಅಲ್ಲವೆ? ಆದರೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ದಯವಿಟ್ಟು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ನಡೆಯುವುದು 6 ತಿಂಗಳು ಮಾತ್ರ. ಇನ್ನು 6 ತಿಂಗಳು ಹಳ್ಳಿಯವರು ಹರಟೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು, ವ್ಯಾಜ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೋರ್ಟುಗಳಿಗೆ ತಿರುಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥಾ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿದ್ದರೆ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳಾದಿಯಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರ ಕಾಲವನ್ನು ಸದ್ವಿನಿಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು; ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೂ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತವೆ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ತೊಂದರೆಯಾಗಿರಬಹುದು; ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಗೃಹಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಚ್ಚಬಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಗೂ ಗೃಹಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ದೇಶವನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಹಾತ್ಮಾಜೀಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟು ಗ್ರಾಮಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡದಿದ್ದರೆ ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಬಡವರು ಉದ್ಧಾರವಾಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಬೇಕೆಂದೂ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ಹರಿಜನರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿರುವುದು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಭಾರತ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿರುವಂತೆ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಗೆ,—ಅಂದರೆ ದೇವಾಲಯ ಪ್ರವೇಶದ ಮಸೂದೆ, ಪ್ರಾಣಿವಧೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಸೂದೆ ಮುಂತಾದ ಮಸೂದೆಗಳಿಗೆ—ಅಂಗೀಕಾರ ದೊರೆತಿದೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಯಾವ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದೆಯೋ ತಿಳಿಯದು. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ದೇವಿ ಜಾತ್ರೆ ಮಾಡುವಾಗ ಕುರಿ, ಕೋಣ ಕಡಿಯುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಸೂದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಾಣಿವಧೆ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಹತ್ತಿರ ಎರಡು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಚಿತ್ರದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಗ್ರಾಮದ ಪಟೇಲ, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು, ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಮುಂತಾದವರಿಂದ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದೇವೀ ಜಾತ್ರೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಕಟ್ಟುಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ 'ಪ್ರಾಣಿವಧೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಮಸೂದೆ ಇದ್ದರೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ವಧೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇದೇಕೆ ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ' ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಮಸೂದೆಗಳನ್ನು ಆದಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಾರಿಗೆ ತರುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಹರಿಜನರಿಗೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಕೊಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಿದೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾನು ನೋಡಿರುವ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಮಲ್ದಾರರು, ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ರೆವಿನ್ಯೂ ಕಮೀಷನರು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಯವರಿಗೂ ಅಪೀಲ್ ಬಂದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಜಮೀನು ಮಂಜೂರಾಗಿ ನಾಲ್ಕೈದು ವರ್ಷಗಳಾದಮೇಲೆ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಪೀಲು ಹೋಗಿ ಗೋಮಾಳವಿಲ್ಲವೆಂದು ಜಮೀನು ಕೊಡದಂತೆ ತಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಹನುಮಯ್ಯನವರು)

ಆರ್ಡರು ಬರುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಮಂತ್ರಿಗಳವರೆಗೂ ಅಪೀಲು ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಿಲ್ಲದ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಹರಿಜನರು ಅರಾರಾ ಕಚೇರಿಗೆ ತಿರುಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ದಿವಸ ಗೋಮಾಳ ವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಐನೂರು ಅಥವಾ ಸಾವಿರ ರಾಸುಗಳಿದ್ದರೆ ಗೋಮಾಳ ರೈತರಿಗೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹರಿಜನರಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುವುದೆಲ್ಲಿ? ಅದೇ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲಿ 100 ಎಕರೆ ಇದ್ದರೆ 25 ಎಕರೆ ದನಗಳಿಗೆ ಸಾಕು ಎಂದು ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇಲ್ಲೂ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಂದಾಯದ ಕೆಲವು ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕುವುದೆಲ್ಲಿ? ಹರಿಜನರು ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ನಿಗಾ ಕೊಟ್ಟು ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಾಗದ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಹರಿಜನರು ಯಾವ ಊರಿಗೆ ಹೋದರೂ ಕೂಡ ಮನೆಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುವ ಜಮೀನಿನ ಅಕ್ವಿಸಿಷನ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಊರುಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಪಟೇಲರ ಅಥವಾ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರ ಅಥವಾ ಬೇರೊಬ್ಬ ಅನುಕೂಲಸ್ಥರ ಜಮೀನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರುಗಳು ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ನೆಪ ಹೇಳಿ ತಪ್ಪಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ನಡೆಯುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮ್ಯಾನ್ಯುಯಲ್ 17ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಅಕ್ವಿಸಿಷನ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿರುವುದನ್ನು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಜಮೀನು ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಕ್ಷಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕವಕಾಶಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಹರಿಜನರಿಗೆ ತುಂಬ ತೊಂದರೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ನಿಗಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಮದ್ಯಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಐದು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದದ್ದರಿಂದ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಈಗ ಅವರು ಬಹಳ ಸುಖಮಯವಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಬೇಕಾದರೂ ಹೋಗಿ ನೋಡಬಹುದು.

ಅನೇಕ ಕಡೆ ಕಳ್ಳ ಭಟ್ಟಿ ಸಾರಾಯಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದರೂ ಕೂಡ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹರಿಜನರು ಯಾರೂ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಬೇರೆಯವರು ದುಡ್ಡು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹರಿಜನರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಸುಖಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮದ್ಯಪಾನ ನಿರೋಧ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಹರಿಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಿನ ದುಡ್ಡಿನ ಅಭಾವದಿಂದ ಬಾಕಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡದೆ ತಡೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿಗಳು, ಶಕ್ತಿವಂತರು, ಸಾಹಸಿಗಳು ; ಏಕೆಂದರೆ ಈವತ್ತು ಫುಡ್ ಸಬ್‌ಸಿಡಿ ನಿಂತುಹೋಗಿ 3½—4 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖೋತಾ ಇದ್ದುದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಜನಗಳಿಗೆ ಅಕ್ಕಿ, ಜೋಳ, ಗೋಧಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಹಣಕಾಸಿನ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಆದಷ್ಟು ಹೊರೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ 2½–3 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಹಣದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈವತ್ತು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು 'ಪಾನನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು, ಹಾಗಾದರೆ ದೇಶದ ಜನಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಸತ್‌ಪ್ರಜೆಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಮದ್ಯಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ಇತರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್‌ಗಳಿಗೂ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು. ದುಡ್ಡಿನ ಕೊರತೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಲೋಚಿಸದೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಿಮಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮದ್ಯಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Sri B. Madhavachar. I hope the Hon'ble Member will take only ten minutes.

Sri B. MADHAVACHAR (Bhadravati).—No, sir. I require fifteen minutes. I will speak after lunch.

Mr. SPEAKER.—Is there any Member who will take only ten minutes?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರು (ಗುಂಡ್ಲುಪೇಟೆ, ಹೆಗ್ಗಡದೇವನಕೋಟೆ).— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥಾ ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಾವು ವಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ಇದು ಆಶಾಜನಕವಾಗಿದೆಯೇ, ನಿರಾಶಾಜನಕವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಾಗ ಆದಾಯಕ್ಕಿಂತ ಖರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಖರ್ಚಿಗಿಂತ ಆದಾಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಖರ್ಚು ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಮೊದಲನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯ. ಹಾಗೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಈವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆದಾಯಕ್ಕಿಂತ ಖರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುವಾಗ, ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಯದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಬಂಡವಾಳಶಾಹೀ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಹ ವಿಮರ್ಶಿಸುಸುವುದು ಸರಿ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಈ ನೂತನ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದವರು ಈಗ ರಚಿಸಿ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನೂ ಹಿಂದೆ ತಯಾರಿಸಿರತಕ್ಕ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನ್ನೂ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೊಸ ತೆರಿಗೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಹಾಕುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗದೆಯೇ ಹಾಗೆ, ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದಾದರೆ, 4 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖೋತಾ ಬೀಳಬೇಕಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಖರ್ಚಿನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕಡಮೆಮಾಡಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇನ್ನೂ ಜನಾದರಣೀಯರಾಗುತ್ತಾ

ಇದ್ದರು. ಈವತ್ತು ಬಜೆಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಎಂದು ನನಗೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಖರ್ಚು ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವುದಾದರೆ, ಅನೇಕ ಬಾಬುಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಚಾರ ಸಮಿತಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ಆ ಸಮಿತಿ ಒಂದು ಖಾಸಗಿ ಸಮಿತಿ ಎಂದು ಹೇಳುತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರಾರು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ? 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಸರ್ಕಾರದ ಈ ದುಡ್ಡಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅದು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆಯೇ ವಿನಾ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಪ್ರಯೋಜನವಾದರೂ ಏನು ಎಂದು ಕೇಳುವುದಾದರೆ, ಪ್ರಯೋಜನ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾರ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೋ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ತಪ್ಪಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬಹುದು ಎಂದೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಏನಾದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿದೆಯೇ ಎಂದರೆ, ಏನೇನೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈವತ್ತಿನ ದಿನ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಯಾವ ಮಕ್ಕಳು ಅಳುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಹಾಲು ಹಾಕುವ ಪದ್ಧತಿ ಆಗಿದೆ. ಏಕೆ ಅಳುತ್ತಾರೆ, ಕಾರಣವೇನು, ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡದೆ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕಿದರೆ, ಅಜೀರ್ಣವಾಗಿ ಆ ಮಗು ಸತ್ತುಹೋಗಬಹುದು. ಆ ನೀತಿ ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾರಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಅದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿನ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಂಥಾ ಇಲಾಖೆಗಳು ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರಣ್ಣಗೌಡರು 11 ತಿಂಗಳು ಅವರಲ್ಲಿ ಬುಲ್‌ಡೋಜರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಹಾಗೇ ಇತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು............

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರು.—ಆ ರೀತಿ ಆಗಬಾರದು ಎಂದು ಹೊಸ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಕೆ. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರು.—ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಾದರೆ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ರೀತಿ ಆಗದೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಾದರೆ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದುದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೆ 101 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾವನ್ನು ಕೂಡ ಸರಿತೂಗಿಸಬಹುದು ಎಂದು ನನಗೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಉಳಿತಾಯವೂ ಆಗಬಹುದು.

ಖರ್ಚಿನ ವಿಚಾರ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ, ಇನ್ನು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆಗತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಬಾಬುಗಳ ವಿಚಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ವೈದ್ಯ ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಜನಾರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸಿ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಹಣ ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಈ ಬಜೆಟನ್ನು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದವರಿಗೆ ನನ್ನ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟು ಅಗತ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅವರ ಮುಂದ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—The House will now adjourn for lunch.

The Assembly adjourned for Lunch at Three of the Clock and re-assembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[Mr. SPEAKER In the Chair.]

Sri S. M. MARIYAPPA.—Sir,

(Sri K. Pattabhiraman and several others also rose.)

Mr. SPEAKER.—I know Sri Pattabhiraman rose several times. After Sri Mariyappa, Sri Pattabhiraman can speak and then Sri Shankare Gowda and then others.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು (ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿಯೂ, ಸ್ತೋತ್ರಾರ್ಹವಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಶೇಷವೇನೆಂದರೆ, ಇಂಟೆರಿಮ್ ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 4 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಖೋತಾ ಆಗಿದ್ದನ್ನು ಕೇವಲ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆಯನ್ನೂ ನೈಪುಣ್ಯತೆಯನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಕಷ್ಟದ ದಿನಗಳಲ್ಲೂ ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿರುವ ಅವರನ್ನು ಕೆಚ್ಚೆದೆಯ ಕೆಂಗಲ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರೆಂದು ಹೊಗಳುವುದು ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಮಾತಿಗಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಹೊಗಳಿ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕಾಂಕ್ಷೆ ನನಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಾಧಿಸಿರತಕ್ಕ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಒಪ್ಪತಕ್ಕವರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರು ನಾನಾ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರಗತಿಪರ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನತೆಯಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಮೊದಮೊದಲು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಅವರು ಅದನ್ನೇ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮ ನಾಡು ಹಳ್ಳಿಗಳ ಬೀಡು ; ಶೇಕಡ 60 ರಷ್ಟು ಮಂದಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಉದ್ಧಾರವಾದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶವೂ ಉದ್ಧಾರ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು)

ವಾದಂತೆ. ಒಂದು ದೇಶವು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಸಂಪತ್ತು ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆಯಾಗಿರುವ ರೈತನಿಗೆ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಬೇಕು. ಈ ನೀತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪಾಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪಿರಿಯಾಪಟ್ಟಣ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳು ದಾರಿ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪಂಜರಗಳಲ್ಲಿಟ್ಟ ಹಕ್ಕಿಗಳಂತಾಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಗ್ರಾಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆಂದು ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ ಕೇವಲ ಕಡಮೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ವ್ಯವಸಾಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನೇ, ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ವಿಧಾನಗಳನ್ನೇ, ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಇಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ಜಲಾಶಯದ ಏರ್ಪಾಡುಗಳೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಆಹಾರದ ಮುಗ್ಗಟ್ಟಿನಿಂದ ನರಳಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಮಾತೃಪ್ರಾಯವಾಗಿರುವ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನೂ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಈ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಘನ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಇಲಾಖೆ ಲಾಭದಾಯಕವಾದ ಇಲಾಖೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಹಾಕಿದರೂ ಅಷ್ಟೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಲಾಭವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಇಲಾಖೆ ಅದು; ಅದರಲ್ಲಿ ನಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಪ್ರತಿಹಳ್ಳಿಗೂ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಇವೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಾಧಿಸಿರುವ ಕಾರ್ಯವೇನೆಂದರೆ, ಆಹಾರದ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ಸಡಿಲಿಸಿರುವುದು. ಇದು ಅವರ ಕೆಚ್ಚೆದೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರೈತಾಪಿವರ್ಗದವರ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೆಯೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರು ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಿಟ್ಟು ರೈತನ ಹಿತವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಆಹಾರದ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೆ ನಮ್ಮ ರೈತರನ್ನು ಸೆರೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ವೆಂಕಟಪ್ಪನವರು ನುಡಿದ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಮಾತುಗಳು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿವೆ. ಹತೋಟಿಗಳನ್ನು ಸಡಿಲಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮನಗಂಡು, ಅವನ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರದಂತೆ ತಕ್ಕ ರಕ್ಷಣೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಧಾರಣೆವಾಸಿಗಳನ್ನು ಇಳಿಸಿ ಹತೋಟಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದರೆ ರೈತರ ಸ್ಥಿತಿ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂದಿಗೂ ರೈತನು ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ವ್ಯವಸಾಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆಯನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟು ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಧಾರಣೆವಾಸಿಗಳು ಇಳಿದು ರೈತ ಮುಗ್ಗರಿಸಿದರೆ, ಆತನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತುವುದು ಕಷ್ಟ. ಆತನು ಕಂಗೆಟ್ಟು ಸೋಮಾರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯದೆ ಹೋದರೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕ್ಷಾಮ ಬರುತ್ತದೆ. ರೈತನ ಪಾತ್ರವೆಂಥಾದೆಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಕವಿಗಳಾದ ಕೆ. ವಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪನವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ''ಬಾಳಿತು ನಮ್ಮ ನಾಗರಿಕತೆಯು ಮುಣ್ಣುಣಿ ನೇಗಿಲಾಶ್ರಯದಿ'' ಎಂಬಂತೆ ರೈತನಿಂದಲೇ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತು, ನಮ್ಮ ನಾಗರಿಕತೆಯೇ ರೈತನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ರೈತನ ಮಕ್ಕಳು. ಅವರು ನಮ್ಮ ರೈತರ ಹಿತವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾದಿಟ್ಟು ಆಹಾರದ ಹತೋಟಿಯನ್ನು ಸಡಿಲಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಯವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಮತೆಯಿಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ಅಲೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಮಂದಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇವರ ಕಷ್ಟ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಮೀನಿಗಾಗಲಿ, ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಧನಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಲಿ ಕೇಳಿ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ದರ್ಪದಿಂದ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕುತ್ತಿರುವುದು ನಮಗೆ ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಮ್ನ ತರಗತಿಯವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಚಿತವಾಗಿ ಭೂಸಹಾಯವನ್ನೂ ಧನಸಹಾಯವನ್ನೂ ನೀಡಿ, ಆ ಪಂಗಡದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಷಿಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಇವರುಗಳು ಇತರ ಜನಾಂಗದವರೊಡನೆ ಮುನ್ನುಗ್ಗಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ರಿಟ್ರೆಂಚ್‌ಮೆಂಟ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನದೊಂದು ಸಲಹೆ. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನೌಕರರನ್ನು ರಿಟ್ರೆಂಚ್ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯೆಲ್ಲಾ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಳದರ್ಜೆಯವರಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಈಗ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ಮಂದಿ ಕೆಳದರ್ಜೆಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅವರ ಮೇಲೆ ತಾವು ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದರೆ, ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ನಿರ್ಗತಿಕರಾಗಿ ಅಲೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೆಳದರ್ಜೆಯವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲುಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು—ಯಾರು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರ ಮಕ್ಕಳುಗಳೆಂದು, ದೊಡ್ಡ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮಕ್ಕಳೆಂದು, ಸ್ಥಾನಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗಾಗಿ ಸ್ಥಾನಗಳು ಏರ್ಪಾಡಾಗಿ ನೇಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೋ ಅಂಥ ಅಧಿಕಾರಿ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು—ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಿ ದೇಶದ ಬಡ ಕೆಳದರ್ಜೆಯವರನ್ನು ಬದುಕಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ, ನನಗೆ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೂ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮ್‌ರವರು (ಕೋಲಾರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿ, ಈ ವರೆಗೂ ಆಯವ್ಯಯದ ವರದಿಯ ಮೇಲೆ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಿವೇದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾನು ಈ ದಿವಸ ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿವರಣೆ ಕೊಡುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಾವಿಂದು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಒಂದೆರಡು ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ಹೊತ್ತು ನಾವೇನು ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಯಾವ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಡಬೇಕು. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯಾವ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲ ಆಡಳಿತ ಸೂತ್ರ ನಡೆಸುತ್ತಿತ್ತೊ, ಅದು ಈ ದಿನ ಬೇರೆ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಟೀಕೆ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಎಲ್ಲೆಕಟ್ಟನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಾ

ದರೆ, ಈಗ ಹೊಸದಾಗಿ ಯಾವ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಳ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೊಡುವುದು ಧರ್ಮವೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ದೇಶದ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಿದಿರಿ, ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಸಲಹೆ, ಸಹಕಾರ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಏನೇನನ್ನು ನಮ್ಮ ಈ ಸಭಾ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದಿರೋ ಆ ಎಲ್ಲ ಸಹಕಾರ, ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಸಹವರ್ತನೆಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೌದು.

ಆದರೆ, ಒಂದೆರಡು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದೂ ಅಗತ್ಯ. ಬಡ್ಜೆಟ್ ಎಂಬುದು, ದೊಡ್ಡವರು ಹೇಳುವಂತೆ, ದೇಶದ ಜೀವನಾಡಿ. ನಾಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹೇಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ದಿಟ್ಟತನ, ಕಷ್ಟತನ, ಆರೋಗ್ಯ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ದೇಶವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲ ಕುಂಠಿತಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂಬುದು ದೇಶದ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಈ ನಾಡಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ, ಎಂದರೆ ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಿಂದ ನನಗೆ ಏನು ತೋರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನನಗೆ ಒಂದು ಭಯವಿದೆ. ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ; 101·72 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖೋತಾ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ನನಗೆ ತೋರುವುದು, ವರಮಾನ ಮತ್ತು ಖರ್ಚು ಇವುಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ, ಇವನ್ನು ಕೂಡಿ, ಗುಣಾಕಾರ ಮಾಡಿ 101·72 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖೋತಾ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಈ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಮುಂದೆ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರಿಹೋಗುತ್ತವೆಯೋ ಎಂದು ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಖರ್ಚು ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ವರಮಾನದ ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೋಣ. ಆದಾಯ ಖರ್ಚು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಅವಕಾಶ ನನಗಿದೆ. ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಮತ್ತು ಕಟ್‌ಮೋಷನ್ಸ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭವಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ ಮೇಲಣ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವ ರೀತಿ ಹೇಳಬೇಕೋ ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಒಂದಂಶ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ವರಮಾನ ವರ್ಷಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬ ಭಯ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ಇರಲಾರದೆಂದು ನವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂನಿಂದ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಇದು ಹೀಗೆಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಸುಧಾರಣೆಯ ಕಾಲ; ಇಂದು ದೇಶ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಬಹಳ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಹೊಸ ಹೊಸ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆರ್ಥಿಕ ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕು, ಭೂಸುಧಾರಣೆಯಾಗಬೇಕು, ಜನಜೀವನದ ಮಟ್ಟ ಉತ್ತಮವಾಗಬೇಕು, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಸರ್ಕಾರ ಜನಜೀವನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು; ಹೀಗೆ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದು ನೋಡೋಣ. ಜೋಡಿ ಪದ್ಧತಿ, ಇನಾಂ ಪದ್ಧತಿ, ಹೋಗಬೇಕು. ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದರ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗುತ್ತದೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ವಿಷಯ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಆರ್ಥಿಕ ಪುನರ್ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಜೋಡಿ ಇನಾಂ ಪದ್ಧತಿ ಹೋಗಬೇಕು, ಭೂ ಪುನರ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಸೂಚನೆಯೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ವ್ಯಸನಪಡುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಆದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಏನಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವು ಜನಾನುಕರಣೀಯ ಸರ್ಕಾರವೂ ಹೌದು Responsible Government is also responsive Government. ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆ ತಲೆದೂಗದೇ ಹೋದರೆ respond ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ, ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ, ಅಂಗೀಕಾರ ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ, ಅದು Responsible Government ನ ತತ್ವಕ್ಕೇ ವಿರೋಧವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಭೂಕಂದಾಯದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ನಾನು ತತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಭೂ ಕಂದಾಯದ ಪದ್ಧತಿ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಪದ್ಧತಿ. ಭೂ ಕಂದಾಯ ವರಮಾನ ದಿನಚರಿ ವರಮಾನವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಇದೊಂದು token demand ಸಾಂಕೇತಿಕ ತೆರಾಣಿಕೆ ಇರುವಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಇದು ಕೇವಲ ಜನರಿಗೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸೂಚಿಸತಕ್ಕ ಒಂದು ಸಾಂಕೇತಿಕ ತೆರಾಣಿಕೆಯಾಗಿರುವುದು. ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ವರಮಾನದ ಭಾಗವಾಗಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಹೀಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಈಗ ಒಂದು ಕೋಟಿ 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಭೂ ಕಂದಾಯದಿಂದ ವರಮಾನವೆಂದರೂ ಅದು ಬಹುಶಃ ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸಡಿಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ. ನಿಮ್ಮ ಆಯವ್ಯಯದ ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ಏನು ಕಾಣುತ್ತದೆ ? ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಂಕರಲಿಂಗೇಗೌಡರು ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಏನು ಹಣ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ, ಅವುಗಳಿಂದ ಏನು ವರಮಾನ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೈಗಾರಿಕೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ನೀತಿಗೆ ನಾವು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೂ ಇವೆ, ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೂ ಇವೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈಗಿನಂತೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ನೀತಿ ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಹಿಂದೆ ಯಾವ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನ್‌ರವರು)

ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಣಕಾಸಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಪರಿಣಾಮವೇನು ?

ಇನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ. ಇದೊಂದು ಬಹಳ ವರಮಾನ ಬರತಕ್ಕ ಇಲಾಖೆ. ಅರಣ್ಯ ಶಾಖೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ನೀತಿ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ವರಮಾನ ಬರಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿದರೆ ನೀವು ಎಷ್ಟು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಅಷ್ಟು ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಪ್ರಪಂಚದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಪೈಪೋಟಿ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅನೇಕ ಯತ್ನಗಳು ಅಪಘಾತಕ್ಕೊಳಗಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವರಮಾನ ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸಾಧುವಲ್ಲ.

ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಈಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಖರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಇದೆಯೇ ವಿನಾ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜೋಡಿ, ಇನಾಂ ಮುಂತಾದವು ಹೋಗುವಾಗ ಹೊಸ ಖರ್ಚು ಬರುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಾ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದೇಶದ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಿನ್ನೆ ಹೇಗಿತ್ತೊ ಈ ಹೊತ್ತು ಸಾಗಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಈ ಕ್ಷಣದವರೆಗೂ ಮಳೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ, ಒಂದು ಹನಿ ಕೂಡ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲ. ರೈತರು ಜಮೀನನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಕಾಲವಾದರೂ ಬಿತ್ತನೆ ಆಗದೇ ಇರುವಾಗ ನೀವು ಕ್ಷಾಮನಿವಾರಣೆಗೆಂದು 20 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ ; ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ಈ ಖರ್ಚು ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹೃದಯ ವೈಶಾಲ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ, ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೃದಯ ವೈಶಾಲ್ಯ ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಬರುತ್ತದೆ. ವರಮಾನಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ನೀವು ತೋರಿಸಿರುವ 101·72 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ವರ್ಷಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಶ್ರಮ ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದೂ ನನಗೆನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಇದನ್ನು ನರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಲಹೆಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಆದರೆ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಒಂದು ವಿಷಯ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ವರಮಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವ ಮಾರ್ಗ ಬೇಕು. ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡುವ ಮಾರ್ಗ ಬೇಕು. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪದಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. Retrenchment and Economy ಖರ್ಚು ಖೋತಾ, ಮಿತವ್ಯಯ ಎಂದು ಎರಡು ಪದಗಳನ್ನುಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. Retrenchment is not the same as economy ಇದೆರಡೂ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ. ಬರಿಯ ಖರ್ಚು ಕಡಮೆಮಾಡುವುದು ರಿಟ್ರೆಂಚ್‌ಮೆಂಟ್. ಕೆಲಸಗಳು ದಕ್ಷತೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗದಂತೆ ನಿರ್ವಹಣೆಯಾಗುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಹಣವನ್ನು ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡುವುದು ಎಕಾನಮಿ. ಈ ಎರಡು ಪದಗಳನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈಗ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ; ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಹೊತ್ತು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 9 ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳಿವೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳು ಇರಬೇಕೇ ಎನ್ನುವುದು ಸುಮಾರು 20—25 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀವರ್ಮಾ ಶಂಕರಲಿಂಗೇಗೌಡರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿಚಾರಪೂರಿತವಾಗಿ, ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಾಟುವ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು, 9 ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳು ಅನಾವಶ್ಯಕ, 6 ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳು ಸಾಕು. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳಿದರೆ ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನವರು ಕೋಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟೂ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆ! ಅದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಜಿಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿ ಇಬ್ಬರು ಸಬ್‌ಡಿವಿಜನ್ ಆಫೀಸರುಗಳು, ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು, ಹೀಗೆ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದರೆ 30—40 ಜನ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಜೊತೆಗೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಖರ್ಚು ಬೇರೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟನ್ನು ವಜಾಮಾಡಿ ಆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಹಣ ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ರಿಟ್ರೆಂಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೊಡಕಿದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಆಡಳಿತ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಮೊದಲೇ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಕುಂಠಿತ ಮಾಡುವ ನೀತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇದೇ ಸಂಬಳ ಬರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೊಡಿ. ಪಕ್ಕದ ಮದ್ರಾಸು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಚಿತ್ತೂರು ಜಿಲ್ಲೆ ಒಂದು ನಮ್ಮ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಇದೊಂದು ಸಲಹೆ ಇದೆ ; ಬಹುಶಃ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಸಾಧಕ ಬಾಧಕಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಖರ್ಚು ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ.

ಮತ್ತೊಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಷಯ ಈಗಾಗಲೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ನಮಗಿರತಕ್ಕ ವರಮಾನದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಇಲಾಖೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈಗಿರತಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ನಾನು ಆಡಳಿತದ ವರದಿಯನ್ನು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಒಂದು ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು ಒಂದು ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಇದಕ್ಕೇನು ಕಾರಣ ! ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಮೂಲ ಸಾಧನ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತತ್ವವನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಏನೆಂದರೆ ನಾನು ಅಮೇರಿಕಾ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಬಜೆಟ್ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಓದಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ

ನನಗೆ ಕಂಡು ಬಂದ ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ಸಂಗತಿಯೇನೆಂದರೆ—ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥಾನ ಟ್ಯೂರಿಸ್ಟ್ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಂದ ಬಂದ ವರಮಾನದಿಂದಲೇ ಎಂದರೆ, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವಂಥ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ ತನ್ಮೂಲಕ ಬರತಕ್ಕ ದುಡ್ಡಿನಿಂದಲೇ ಆ ದೇಶದ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಕೂಡಿರತಕ್ಕ ರಮಣೀಯವಾದ ಸ್ಥಳಗಳು—ಕನ್ನಂಬಾಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು, ಇತ್ಯಾದಿ ಸ್ಥಳಗಳು—ಬಹಳವಾಗಿವೆ. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರ ವಿಚಿತ್ರ ವಿರಾಟ್ ಸ್ವರೂಪದಿಂದ ಕೂಡಿರುವಂಥ ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಳಗಳಿರುವುದರಿಂದ, ಇವುಗಳಿಗೆ ಹೊರಗಡೆಯ ಜನರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ತನ್ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ತಾವು ಇಂಥ ಟ್ಯೂರಿಸ್ಟ್ ಟ್ರಾಫಿಕ್ಕಿಗೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಅರಣ್ಯ ನೀತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ, ಆ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ದುಡ್ಡು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಖರ್ಚು ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿತಾಯಮಾಡುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಜಿಲ್ಲಾವಾರು ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಬೇಕು.

ಈಗ ನಮ್ಮ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ನಮಗೆ ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನದ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗ ಕೇವಲ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ಹಳ್ಳಿ ಜನರ ವರಮಾನವೇನಿದೆ? ಆತನ ವರಮಾನ 32 ರೂಪಾಯಿ ಎನ್ನಬಹುದು. Cost of administration ಆಡಳಿತ ಖರ್ಚು ಏನಿದೆ? ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವನ ಆದಾಯದ 30 ಪರ್ಸೆಂಟಿಗಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ 15—20 ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹೀಗೆ ಇಷ್ಟು ಆಡಳಿತ ಖರ್ಚು ಇರತಕ್ಕ ದೇಶ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ ಇಂಥ. ಜನರಿಂದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಆಡಳಿತ ಖರ್ಚು ಕಡಮೆಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಹೀಗೆ cost of administration ಕಡಮೆ ಮಾಡಿ, ದೇಶದ ಜನರ ಸಂಪಾದನೆಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಾದ ಮತ್ತು ಸಮತೂಗಿಸತಕ್ಕಂಥ ಆಡಳಿತದ ಖರ್ಚಿನ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ತಯಾರಿಸಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ.

ಇನ್ನು ವರಮಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ತಮಗೆ ಎರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಖರ್ಚಿನ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಬಾಬುಗಳು ಎರಡು—ಒಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತೊಂದು ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ಬಾಬು. ಆದರೆ ಈ ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಾವು ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಕಾರವನ್ನೂ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಬಾಬು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದೇನೋ ನಿಜ-ಇದಕ್ಕೆ ತಾವು ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯ ನೀಡತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯ.

ಇನ್ನು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಾವು ತೋರಿಸಿರತಕ್ಕ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರವೇ ಹೊರುತ್ತಾ ಹೋದರೆ, ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ? ಡೈರೆಕ್ಟಿವ್ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ಸ್ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ, ತಾವು ಇನ್ನು ಕೇವಲ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಉಚಿತ ಮತ್ತು ಬಲತ್ಕಾರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ತರಬೇಕು. ಇದು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಯತನಕ ತಾವು ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಾದರೂ ಇನ್ನೂ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನನ್ನದೊಂದು ಸಲಹೆ ಇದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಶಿಕ್ಷಣ, ಅದರಲ್ಲೂ ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ದಕ್ಷರಾಗಿ ಯಾರು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಇತ್ಯಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವರೋ ಅಂಥ ಪ್ರೌಢ ಶಿಕ್ಷಣ, ಈ ಎರಡು ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗೆ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಕಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಎಂದರೆ, ಹೈಸ್ಕೂಲು ಮುಂತಾದುವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಖಾಸಗಿಯವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್-ಇನ್-ಏಡ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ವಿಷಯ. ಜನರೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮನ್ನು ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕಿಸಬಹುದು. ತಾವು ಈಗ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡದೆಹೋದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೂ 10 ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ, ತಾವು ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಕ್ಕೀಡಾಗುತ್ತೀರೆಂಬ ಒಂದು ಭಯವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಶಂಕೆಯನ್ನೂ ನಾನು ಈ ದಿವಸವೇ ತಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ವಿಚಾರ. ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಧಿಯವರು ಏನು ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಆಡಳಿತವೂ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಅದು ತಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ಮಹಾತ್ಮಾಗಾಂಧಿಯವರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ನ್ಯಾಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಮಾಡಲು ಆವಶ್ಯಕವಾದ ಕೆಲವು ಜುಡಿಷಿಯಲ್ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಈ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗೇ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆಯೆಂದು ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ತಾವು ಮುಂದೆ ತರಲಿರುವ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಹಾಲಿ ಇರತಕ್ಕ I, II ಮತ್ತು III ನೇ ತರಗತಿ ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರುಗಳ ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು 504 ಐ. ಪಿ. ಸಿ. ಪೋಲೀಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಇಂಥ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡುವಂಥ ಅಧಿಕಾರ ಇವು ಈ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಿಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಿ. ಈ ಕೇಸುಗಳ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ವಹಿಸುವುದಾದರೆ, ತಾವು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತತ್ವವನ್ನು ಪಾಲಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಖರ್ಚನ್ನೂ ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಳಿತಾಯಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಜನರಿಗೂ ಕೂಡ ನ್ಯಾಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯ ವಿಮರ್ಶೆ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸ ವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಈ ಒಂದು ಮಿತವ್ಯಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಾವು ಇದನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕವಿಲೀನೀಕರಣದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಎಂದರೆ, ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಆಗಿರುವ ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಆದ ತೀರ್ಮಾನ ಈಗ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನ್‌ರವರು)

ಏನಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ—ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಉಗ್ರ ರೂಪವನ್ನೇ ತಾಳಿರುತ್ತದೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹಾಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇದು ಆದ ಮೊದಲನೆಯ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷಗಳು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮೊದಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಚರ್ಚೆಗೆ ಮುಂದಕ್ಕಾದರೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ಬರಲೇಬೇಕು; ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಇಂದು ಅವರಿಗೆ ಅಧೀನರಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಾವು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಪಾಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಈ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಲೀನೀಕರಣದ ಫಲವಾಗಿ ನಾವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಈ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಲೀನೀಕರಣವಾಯಿತೋ ಆ ಕಾಲದಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಗ್ರಾಂಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದೂ ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಇರಲಿ, ಇಂಥ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳ ಖರ್ಚನ್ನು ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ; ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ಇವುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯ ಮೇಲೆಯೇ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ, ಈ ದಿವಸ ಇಂಥಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಂತ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿರತಕ್ಕ ಅವರ ನೀತಿ, ಧೋರಣೆ, ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ, ಒಪ್ಪತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈಗಲಾದರೂ ತಾವು ಅವರಿಗೆ ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕು. ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲೇ ಅಂಥ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆ ಇಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಾ ಉತ್ತರ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲೇ ಇದೆ ಎಂದಿದ್ದೀರಿ. ನನಗಾದರೂ ಹೀಗೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ—ಇನ್ನಾದರೂ ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ, ನಾವು ಖಂಡಿತ ಮುಂದೆಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಈಗಲಾದರೂ ನಾವು ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದರೆ, ನಮಗೆ ಮುಂದೆ ಮುಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನಾವು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳ, ಇದರ ಕಾರ್ಯಕಲಾಪಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಏಜನ್ಸಿ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕಿರಬೇಕು, ಇದರ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೆಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲಿರಬೇಕು. ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಈ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಲೀನೀಕರಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಮಿತಿಯವರು ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅವರಲ್ಲಿ ತಾವು ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿ ನಮ್ಮ ನೀತಿಯನ್ನು ಅವರು ಪಾಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಏಕಕಂಠದಿಂದ ತಮಗೆ ಒತ್ತಾಸೆಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ, ಈ ದಿವಸ ಸಭಾ ನಾಯಕರಾಗಿರತಕ್ಕ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಅಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ದೇಶದ 78 ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ನಾಯಕರಾಗಿ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಈ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕತಕ್ಕ ಅವರ ಭಾವನೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಅವರ ನೀತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸಗಳೇನಿದ್ದರೂ, ಈಗಿರುವುದೂ ಮುಂದಾಗತಕ್ಕದ್ದೂ, ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಫಂಡ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ದುಡ್ಡು ಯಾತಕ್ಕೂ ಸಾಲದು. 'ಮೊದಲಾಗಿದ್ದರೋ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ರಿಸರ್ವ್ ನಿಧಿಯೊಂದಿತ್ತು, ಆದರೆ ಆ ರಿಸರ್ವ್ ನಿಧಿ ಈ ದಿವಸ ಇಲ್ಲ, ಇದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು' ಎಂದು ನನ್ನ ಪರಮಮಿತ್ರರಾದ ಜನಾಬ್ ಮಹಮದ್ ಇಮಾಂರವರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದಂಥ ವಾದಸರಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅವರಷ್ಟು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಭಾಷಣಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ನನಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಅವರಷ್ಟು ಮೇಧಾಶಕ್ತಿಯಾಗಲೀ, ಲೋಕಾನುಭವವಾಗಲೀ, ನನಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

4 P.M.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೇಶವನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ನಿವೇದನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆಗದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ.

ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಎರಡು ಮಾತುಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯನೀತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಾದ ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂರವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿರುವುದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕೂಡ ಒಂದು ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಒಂದು ಸೌಹಾರ್ದವನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಗಂಡಭೇರುಂಡಧ್ವಜವನ್ನು ಅಠಾರಾ ಕಚೇರಿಯಿಂದ ಇಳಿಸಿದ್ದು ಒಂದು ನಿಷ್ಠೆ ಒಂದು ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮತ್ತು ನೂತನ ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಇವುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ಜನತೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಬಹುಶಃ ಅದು ಈಗಾಗಲೇ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ದೇವರ ಉದ್ದೇಶ ಹೀಗಿತ್ತು. ಅದು ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಪೂರ್ವ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರಿಂದ ಆ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕಾದದ್ದು ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹೊಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೊರಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿ ಸ್ವಾಗತ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಪತ್ರಿಕಾವರ್ಗ ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯವಾಗಿವೆ. ಆದರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ, ಇಂಗ್ಲೀಷು ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಯಾವ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಪತ್ರಿಕಾವರ್ಗ ಆದರ್ಶವಾಗಿದೆ; ಪ್ರಗತಿ ಹೇಗಿದೆ, ದೇಶ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವ ದಾರಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು, ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತಿದೆ; ಧ್ವಜವನ್ನು ತೆಗೆದುದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಮಾಡಿದೆ. ನನ್ನ ಪರಮಮಿತ್ರರೂ, ಗೌರವಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾದವರೂ ಆದ ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂರವರು ನುಡಿದಿರುವ ಬಿರುನುಡಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಯಿತು.

ಈಗ ದೇಶವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾಪಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಸಂಪಾದನಾ ಮೂಲ ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಹಣವನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಜನರನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸದಿದ್ದರೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಾರದು. ಜನರನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡವರು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಬರಿಯ ಧ್ಯೇಯದಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ; ಅನ್ನದಿಂದಲೇ ತುಂಬಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಜನರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ, ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತಕ್ಕ ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಬೇಕು.

ಇನ್ನೆರಡು ಧ್ಯೇಯಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ತರೀಕಂದಾಯ ಮದ್ರಾಸು ಬೊಂಬಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿಯಿದೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಡಮೆ, ಎಂದಿದ್ದಾರೆ, ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು. ಒಂದು ಕಡೆ ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲ ದೊರೆತಿದೆ ಎಂದಾಗ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟರೆಂದು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಬೇಡಿ. ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಲವಲ್ಲ. ತೆರಿಗೆಯ ನೀತಿಯ ವಿಚಾರ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಬಹುಶಃ ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ನೋಡಿದರೆ ತೆರಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಮಿತಿಮೀರಿದೆ. ಕಂದಾಯ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಬೇಡಿ, ಕಂದಾಯ ಜಾಸ್ತಿಮಾಡುವ ನೀತಿಸರಿಯಲ್ಲ, ಎಂದು ಇಡೀ ಜನತೆಯ ಪರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಕೋಟಿಯ ಮೇಲೆ ಖೋತಾ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅರ್ಥಸಚಿವರು ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವ ಹೊಸ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರಿಸದೇ ಬಿಟ್ಟು ಅವರ ಎದೆಗಾರಿಕೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ದಿಟ್ಟತನ ಈ 12 ತಿಂಗಳೂ ಇರಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಬರಬೇಡಿ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ವಿಚಾರ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಔದಾರ್ಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೂಲತತ್ವ ಅಡಗಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮುಂತಾದ ಸುಧಾರಿತವಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬಡ್ಜೆಟ್ ತಯಾರಿಸುವಾಗ ಮಾಡುವಂತೆ ಇಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಸ್ಯಾಲರಿ ಸ್ಟ್ರಕ್ಚರ್ ರೂಪಿಸಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ತತ್ವ ಏನು? ಬಹಳ ಕೆಳದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿರುವವರ ಸಂಬಳ ಕೂಡ ಅವರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗಿರಬೇಕು, ಸುಖಜೀವನ ನಡೆಸುವ ಹಾಗಿರಬೇಕು, ಜೀವನದ ಭದ್ರತೆಯಿರಬೇಕು. ಜೀವನ ಜರುಗಿಸಲು ಎಷ್ಟು ಅಗತ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ದೊರೆಯುವಂತಾಗಬೇಕು. ಕನಿಷ್ಠಜೀವನ ಸಂಬಳಕೊಡಲೇಬೇಕು. ದೇಶದ ವರಮಾನ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಂಬಳ ಸಾಕಷ್ಟು ಗೊತ್ತುಮಾಡುವುದು ಸುಧಾರಿತವಾದ ನಾಗರಿಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ. ಆ ಪದ್ಧತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆ ಶ್ರೀ ಥಾಮಸ್‌ರವರು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನರ್ಸುಗಳಿಗೆ ಕೇವಲ 22 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳ ಬರುತ್ತದೆಯಂತೆ. ಅದೇ ದಿನಗೂಲಿ ಮಾಡುವವರಿಗೆ, ಮಣ್ಣು ಹೊರುವವರಿಗೆ ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದರಿಂದ ಒಂದೂವರೆ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಕೂಲಿ ಇದೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಆ ಕೂಲಿಗಳು 35-40 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವಾಗ, ಎಷ್ಟೋ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ನರ್ಸುಗಳಿಗೆ ಮಾಹೆಯಾನಾ 22 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳಕೊಡುವುದು ಗೌರವಯುತವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆಯೆ? ಅದರಿಂದ ಅವರು ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಆದ್ದರಿಂದ ವೇಜ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಚರ್ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದರೆ, ಒಂದು ಶಾಸನ ಮಾಡಿದರೆ ಕೆಲವರು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಬಹುದು; ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಟೀಕೆಮಾಡಬಹುದು. ಹಣ ಜಾಸ್ತಿಯಿರುವವರು ಇನ್‌ಫ್ಲೇಷನ್ ಆಗಬೇಕೆಂದೂ, ಹಣವಿಲ್ಲದಿರುವವರು ಇನ್ನೊಂದು ತರಹದಲ್ಲೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ತತ್ವ, ಧರ್ಮ, ಆದರ್ಶ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕೆಂದು ಸಹೃದಯದಿಂದ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಒಬ್ಬರ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಬಾರದು. ಎಲ್ಲರೂ ಸುಖಮಯವಾಗಿ ಜೀವನ ಮಾಡಲು ಅನಾನುಕೂಲತೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿಶಿಷ್ಟಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ ನೋಡಿದರೆ, ನೀವು ಕೊಡುವ ಪೆನ್‌ಷನ್ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಮತ್ತು ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಾಗುವ ಖರ್ಚು ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿದರೆ, ಈ ಬಾಬಿಗಾಗುವ ಖರ್ಚಿಗೆ ಇನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವರಮಾನವೆಲ್ಲಾ ಹೋಗುವ ಭಯವಿದೆ. ಈ ಎರಡು ಐಟಂಗಳ ಖರ್ಚೇ ಇಷ್ಟಾದರೆ ಹೇಗೆ? ವರಮಾನ ಸಾಕೆಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಜೋಕೆ, ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪೆನ್‌ಷನ್ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಆಗುತ್ತಾ ಹೀಗೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಖರ್ಚಿಗೆ ಇನ್ನು ಹತ್ತುವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತ ಹೆಚ್ಚು ಮೊಬಲಗು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಖರ್ಚು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿರುವುದು ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿಲ್ಲ. 12 ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ 5–10 ವರ್ಷಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟು ತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಹಿಂದೆ ಬಂದ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಮಗೆ ಎಡೆಯಿದೆ. ಅದಷ್ಟು ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಈಗ ಮಾಡಿರುವುದು ಸಾಲದು, ಬಹಳ ಅಭದ್ರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರೂಢಮೂಲವಾದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಕೈಹಾಕಿ ಬದಲಾವಣೆಮಾಡಿ, ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ಬದಲಾವಣೆಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜನಜೀವನದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತದೆ. ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದಮೇಲೆಯೇ ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಉದ್ಭವಿಸಿವೆ. ಹಿಂದಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಈಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ.

ಅವರು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. $4\frac{1}{2}$ ವರ್ಷ ನಡೆಯಿತು. ಈಗ ಶ್ರೀ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಸರ್ಕಾರ ವರ್ತಿಸಿರುವಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುವ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಕೆಲವರ ಮನಸ್ಸು ನೋಯಬಹುದು, ಕೆಲವರಿಗೆ ಅಸಮಾಧಾನವುಂಟಾಗಬಹುದು, ಪ್ರಗತಿ ಪೂರ್ವಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುವಾಗ ಏನೇ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕ ಬರಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತೊಡೆದು ಹಾಕಿ ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಭವ್ಯವಾದ ಸುಭದ್ರವಾದ ಏರ್ಪಾಡು [illegible] ತಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಶ್ರೀ [illegible]

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮರ್ರವರು)

ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ತಾನೆ ಅವರು ದೆಹಲಿಯಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಾವಾಡಿಗರು ಬುಟ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾವಿನಹಣ್ಣನ್ನು ಹೊರ ಹಾಕುವವರೆಗೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಇವರು ಮಾವಿನ ಕಾಯಿ ತಂದಿದ್ದಾರೋ, ಹಣ್ಣು ತಂದಿದ್ದಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಡೀಕಂಟ್ರೋಲ್ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎರಡು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಕೋಟಿ ತೆಗೆಯುವುದು ಒಂದು; ಇನ್ನೊಂದು ಮಿತವ್ಯಯ. 3½ ಕೋಟಿ ಸರಿ ಬರುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ಭಯ ಇದೆ. ಇದು ಫೈನಾನ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೀಅಪ್ರೋಪ್ರಿಯೇಷನ್ (Finance and Reappropriation Committee) ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ವಾಸ್ತವಾಂಶ ಏನಾಗುತ್ತದೆಯೊ ಹೇಳಲಾರೆ. ಅದನ್ನು ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಡೀ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಎನ್ನುವುದು ಜನಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಖರ್ಚು ಖೋತಾ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ವಿಮರ್ಶೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ವಾಸ್ತವಾಂಶ ಕಂಡು ಹಿಡಿದು, 5-10 ವರ್ಷಗಳೊಳಗೆ ಭವ್ಯವಾದ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಚನಾತ್ಮಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ. ಯಾವ ಒಂದು ಬಾವುಟವನ್ನು ಇಳಿಸಿ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರೋ ಅದೇ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಶ್ರಮಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿಧ್ವಜವನ್ನು ಎತ್ತಿರಿ. ಅದು ಬೆಳಗಲಿ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ನಾಡಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಭದ್ರತೆ ಕಂಡು ಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಈಗಿನ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭದ್ರತೆ ಕಂಡು ಬಂದಾಗ್ಗೂ ಒಂದು ಭರವಸೆ ತಮಗೆ ಬರಲಿ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ, ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ವಿಶಾಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೇಶದ, ನಾಡಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ದುಡಿಯುವುದಕ್ಕೇ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿರುವುದು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭೇದ ಭಾವ ಇಲ್ಲ. ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯುಂಟಾಗುವಂಥ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಮಾತ್ರ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳಿಗಾಗಿ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಏನೇ ಆಗಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೀರ್ತಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಲ್ಲದೆ ಸಭಾಪತಿಗಳು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಔದಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

*ಶ್ರೀ ಎ. ಬೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು(ಮೊಳಕಾಲ್ಮೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ತಾನೆ ನನಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಮಾತನಾಡಿದಂಥ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮರ್ರವರ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಎದುರು ಪಕ್ಷದವರು ಎಷ್ಟು ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಅರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಕೆಲವರು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವುಗಳು ಹೇಗೆ ಇವೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗಂತೂ ಬಹಳ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಅವರು ಈಗ ಆಯವ್ಯಯ ತಖ್ತೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಆಗತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಖರ್ಚುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರೂ ದರೂ ಕೂಡ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೋಜನೆಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಭಿನಂದನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರ ಸರ್ವೋದಯ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಬೆಳಕನ್ನೂ ಕಳೆಯನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆಂದು ನನಗೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾದ ಎದುರು ಪಾರ್ಟಿಯ ಮುಖಂಡರಾದ ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂರವರೂ ಕೂಡ ಬಡ್ಜೆಟ್ಟನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡುವಾಗ ದೇಶಾಭ್ಯುದಯವನ್ನು ಜನತೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅದೇಕೆ ದೇವರು ಮನಸ್ಸು ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೋ ಎಂದು ನನಗೆ ವ್ಯಸನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಈ ಆಯವ್ಯಯ ತಖ್ತೆಯನ್ನು ವಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತಾ—ಈ ತಖ್ತೆಯಿಂದ ನಿದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ—ಆಡಳಿತಗಾರರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲು ಎಸೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರೇ ಹೊರತು, ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲು ಮುಳ್ಳು ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಾಳೆ ದಿನ ಯಾವುದಾದರೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಜವಾಬು ಇದ್ದರೆ ಹೇಳಿ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಂಕರಲಿಂಗೇಗೌಡರು ಕೂಡ ನಿನ್ನೆ ದಿನ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು. ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗ ಅವರು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಅಭಿನಂದನೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಬೇಕೋ ಅದಕ್ಕೆ ಅಭಿನಂದನೆಯನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದರು; ಜೊತೆಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಲ್ಲಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡಿದರು. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸೋಣ. ಆದರೆ ನಿಜವನ್ನು ಮರೆಮಾಚುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಾರದು. ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂರವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಜವಾಬು ಕೊಟ್ಟು ಆ ಮೇಲೆ ಆಯವ್ಯಯ ತಖ್ತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ ಎಂದು ನನಗೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸುಮಾರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಈ ದಿವಸ ಖೋತಾ ಇದೆ ಎಂದು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿಗೆ, ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖೋತಾ ಅಲ್ಲ ಐದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖೋತಾ ಆಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ಎಂದು ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ, ಅವರು ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಕು, ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ವ್ಯಥಾ ಅಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರು ಎಂದು ನನಗೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖೋತಾ ಇದ್ದರೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಇಳಿಸಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ? ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ? ಒಂದು ವಿಷಯ ಗ್ರಹಣವಾಗದೇ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರೆ, ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಾಗ ತಪ್ಪು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ತಿಳಿದೂ ತಿಳಿದೂ ಆ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ವಿಷಾದ ಪಡಬೇಕಾದದ್ದೇ.

---

*Speeches indicated by asterisk have not been revised by the Member concerned.

ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖೋತಾ ಇರುವುದನ್ನು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಆ ಖೋತಾ ಕೂಡ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಧೈರ್ಯಸ್ಥರು ಮಾತ್ರ ಹೇಳತಕ್ಕ ಮಾತು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು; ಅಭಿನಂದನೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ '49 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಷುಗರ್‌ಕೇನ್ ಸೆಸ್ ಫಂಡಿನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ, ಆ ರೀತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಷುಗರ್ ಕೇನ್ ಸೆಸ್ ಫಂಡ್‌ನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದವರು ಅವರು. ಆಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡುವಾಗ ರಸ್ತೆ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ...............

ಜನಾಬ್ ಜೆ. ಮಹಮದ್ ಇಮಾಂರವರು.—ಯಾರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಷುಗರ್‌ಕೇನ್ ಸೆಸ್ ಫಂಡ್ ಆದದ್ದು?

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—1948 ರಲ್ಲಿ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆಗ್ಗೆ ರಸ್ತೆಗಳ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೆ, ಕಾಲುವೆ ವಗೈರೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆ ಫಂಡ್‌ನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಈ ದಿವಸ ಷುಗರ್‌ಕೇನ್ ಸೆಸ್ ಫಂಡಿನಿಂದ 15·73 ಲಕ್ಷ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಪುನಃ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರು ನೋಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. 132ನೇ ಪೇಜನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ಕೆನಾಲ್ ರೋಡ್ಸ್‌ಗೆ 12,00,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ 133ನೇ ಪೇಜನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ ಕೆನಾಲ್ ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟ್‌ಗೆ ರಿಪೇರಿಗಾಗಿ 85 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು 104ನೇ ಪೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರುವಂತೆ, 2 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್ ಹೆಲ್ತ್ ಮೆಷರ್ಸ್‌ಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಎಂದರೆ 15·73 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅದೇ ಫಂಡ್‌ನಿಂದ ಡ್ರಾಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಫಂಡ್ ಮಾಡಲಾಯಿತೋ ಆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆ ಫಂಡ್‌ನಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅವರು ಸಿಲ್ಕ್ ಫಂಡಿನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವುದೂ ಹಾಗೆಯೇ. 2,81,000 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆಗೆಯಲಾಗಿದೆ. ಅದೂ ಅದನ್ನು inporve ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ. ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಮೆಮೊರಾಂಡಮ್ಮಿನ 49ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಅಲ್ಲಿ sericulture development ಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಇದೂ ಪಾಲಿಸಿ ಕಮಿಟಿಯವರು ಮತ್ತು ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಒಂದು ಸಲಹೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದನ್ನು ಫಂಡಿನಿಂದ ತೆಗೆಯತಕ್ಕುದಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಖೋತಾಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ.

ಆ ಮೇಲೆ ದುರ್ಭಿಕ್ಷ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರುವ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಕೂಡ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಅಭಾವ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವನ್ನೊದಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ 18 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ; ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಖರ್ಚುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಹುಲ್ಲು ಮೇವುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂರವರು ಬಾಯಿ ತುಂಬ ಹೊಗಳಿ ಎರಡು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ ಇಂಥ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಫಂಡಿನಿಂದ ತೆಗೆಯುವುದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು, ಅದನ್ನೂ ಖೋತಾಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ, 49 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ಇದರಿಂದ ಬೇರೆ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ವಿಷಾದಕರ.

ಟ್ರೆಜರಿ ಬಿಲ್ಲುಗಳ ವಿಚಾರ ಹೇಳಿದರು. No. Treasury Bills are floated here. Treasury Bills ನ್ನು float ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಹಾಗೆ float ಮಾಡಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಪಬ್ಲಿಕ್‌ಲೋನ್‌ನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ propose ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ 100 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪಬ್ಲಿಕ್‌ಡೆಟ್ ಎಂದು ತೆಗೆಯುವುದು ಮತ್ತು ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಫಂಡುಗಳು, ಜೊತೆಗೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಗ್ರಾಂಟುಗಳು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಒಟ್ಟು 413 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ 504 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಈ 413 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿಕೊಂಡು, ರೆವಿನ್ಯೂ ಬಾಬಿನ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಖೋತಾ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿಸಿ, ಒಟ್ಟು 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೋತಾ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು !!!

Janb J. MOHAMED IMAM.—I think, now and then interjections are allowed. Treasury Bills are the existing assets.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—I am also answering that Treasury Bills were never floated in these parts. Treasury Bills are different things. Treasury Bills are those where deposits are made. These deposits are not Treasury Bills in the present sense.

ಈಗ ರಿಸರ್ವ್ ಬಾಂಕಿನವರು ಟ್ರೆಜರಿ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು issue ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. 100 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದರೆ 100 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೊಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು issue ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು Negotiable ಆಗಿ ಮಾಡುವುದು ನಿಜವಾದ ಟ್ರೆಜರಿ ಬಿಲ್ಲುಗಳು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಟ್ರೆಜರಿ ಬಿಲ್ಲುಗಳೆಂದರೆ: ನಮ್ಮ ಟ್ರೆಜರಿಗಳಲ್ಲಿ savings deposit ಗಳನ್ನು ಅನೇಕರು ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ—ಇವು ನಮ್ಮ ಟ್ರೆಜರಿ ಬಿಲ್ಲುಗಳು. ಈಗ ನಾವಿಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿರತಕ್ಕ ಟ್ರೆಜರಿ ಬಿಲ್ಲುಗಳು, ಮುಂದೆ ನಾವು ಸಾಲವನ್ನು float ಮಾಡಿದರೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಬಿಲ್ಲುಗಳು ಅಷ್ಟೆ. ಇವು ರಿಸರ್ವ್‌ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಟ್ರೆಜರಿ ಬಿಲ್ಲುಗಳಲ್ಲ.

ಆ ಮೇಲೆ, ಹೀಗೆ ದುಡ್ಡನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು, ಇನ್ನೂ ಕೊಂಚ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ 504 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನೀವು

(SRI A. BHEEMAPPA NAIK)

ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಈ ಸೇವಿಂಗ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ದುಡ್ಡನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರು ಎಂದು. ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ಸೇವಿಂಗ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಅಕೌಂಟಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಡ್ಡಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ ಮೇಲೆಯೂ ಆ ಹಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಭೋಗ ಹಾಕಿಬಿಡುವ ನೀತಿ, ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದವರದು. ಆ ಹಣವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ಲಾಭದಾಯಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ invest ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ನೀತಿ. ನೀವು ಹೇಳುವ ನೀತಿ, ಸರ್ಕಾರ ದಿವಾಳಿಯೇಳುವ (liquidate ಆಗುವ) ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ನೀತಿ. ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಂಥಾದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ 501 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಪ್ಲಾನುಗಳೇನೆಂಬುದನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು 6–7ನೆಯ ಪುಟ್ಟಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಮಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು (ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂರವರು) 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಡಿಫಿಸಿಟ್ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇವಲ ಜನರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದುಷ್ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಅದಾದ ಮೇಲೆ, ನಮ್ಮ assets ಮತ್ತು liabilities ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅವರು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ್ಗೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ cash ಎಷ್ಟಿತ್ತು, permanent capital assets ಏನಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡುವುದಾದರೆ, 1-4-47 ರಲ್ಲಿ 6ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಗದೂ, investment ಗಳ ಮೇಲೆ 27 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳೂ ಇದ್ದುವೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಮುಲ್ಕ ಗೋವಿಂದರೆಡ್ಡಿಯವರು.—ಅವರಲ್ಲಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಹೌದು, ಆಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ.

ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು 33 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ 26 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು Productive Assetsನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಆದೇ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನೆಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಅವರು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೊಂದು ಪ್ರಸಂಗ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಬ್ಬರು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ಹಿಸ್ಸೆಯಾದರು. ಒಬ್ಬನಿಗೆ 1,000 ರೂಪಾಯಿ ನಗದೂ 100 ಎಕರೆ ಜಮೀನೂ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂತು. ಹತ್ತುವರ್ಷದ ಮೇಲೆ ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಅವನಲ್ಲಿ 100 ರೂಪಾಯಿ ನಗದೂ 1000 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇದ್ದವು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ, ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳೆದುಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟ, ಈಗ ಬರೀ ನೂರುರೂಪಾಯಿದೆಯೆಂದು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದಂತಾಯಿತು. ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದು ಹಾಗೆಯೇ. ಈಗ ಹಣ ಕಡಮೆಯಾಗಿದ್ದರೂ capital assets ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು capital assets 43 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿತ್ತು. ಇಂದು ಅದು 67 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ, ಈ 17 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಹೀಗೆ 43 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ 17 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸೇರಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ 7 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳೂ ಸೇರಿ, ಇಂದು 67 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ capital assets ನಮ್ಮಲ್ಲಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ಸುಮ್ಮನೆ 17 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು, ನಮ್ಮ ರಿಸರ್ವ್ ನಿಧಿಯೆಲ್ಲಾ ಕರಗಿ ಹೋಯಿತು, ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ investmentನಿಂದ 3% ಆದಾಯ ಬರುತ್ತಿತ್ತು; 27 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಿರಿ. 27 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ ಶೇಕಡ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಆದಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೆಲ್ಲಿ, 17 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ 300% ಆದಾಯ ಬರುವುದೆಲ್ಲಿ!! ಅಲ್ಲದೆ ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ; ಏಕೆಂದರೆ ನಾವು ಕೇವಲ ಲೇವಾದೇವಿ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ನಿಧಿಗಳು ದೇಶದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಜನತೆಯ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ, ಒಟ್ಟು ಜನತೆಯ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗವಾಗಬೇಕು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಈ 17 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಯಾವ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆಯೋ ಆ ಕಾರ್ಯ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಜಯಪ್ರದವಾಗುತ್ತವೆಯೆಂದು ಈ ದಿವಸವೇ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಗು ಇನ್ನೂ 5 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ ಏನು ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ ? ಮುಂದೆ...........

Janab J. MOHAMED IMAM.—Sir, it is my duty to correct my friend. On 1st April 1951, the productive assets are 42 crores and not 60 crores.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು 1951ನೆಯ ಇಸವಿಯದಲ್ಲ. ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು 77ನೆಯ ಪುಟವನ್ನು ತೆಗೆದುನೋಡಿ.

Janab J. MOHAMED IMAM.—What is given here is 42 crores; including all these things, it comes to 67 crores.

4–30 P.M.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ತಾವೂ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ದಿವಸ 67 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು productive assets ಇದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ.

Janab J. MOHAMED IMAM.—I think it is my duty to correct with the permission of the Chair. On 1st April 1952, the productive assets are 42 crores. It is not 62 crores. I said 'entire assets' of the State. I did not say productive assets.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—Entire assets productive assets ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು. 'ರೈಲ್ವೆಗಳನ್ನು ನೀವು ತೆಗೆದುಹಾಕಿಲ್ಲ, ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೆ ಇನ್ನೂ ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಏನೂ ಅಸೆಟ್ಸ್ ಇರುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ರೈಲ್ವೆ ಡಿಪ್ರೀಸಿಯೇಷನ್ 160 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಒಂದುಕಡೆ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕ ಆಗಿಲ್ಲ. 77ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿರುವ ಫುಟ್‌ನೋಟ್ ದಯವಿಟ್ಟು ನೋಡಿ.

Foot-note says:

"The figures for 1951-52 and Budget 1952-53 are not furnished, since adjustment in respect of Federal assets and liabilities have not been effected and the statement has to be compiled under the Revised classification which would be possible in the A. G.'s books in the accounts of 1951-52, onwards."

ಈ ಲೆಕ್ಕ ಆಗುವವರೆಗೆ ತಾವು ತಾಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಯಾವ ವರ್ಷದ ಲೆಕ್ಕ?

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—1-4-1951 based on actuals ಎಂದಿದೆ. That is why I am telling you. There is a foot-note. All these are to be accounted and audited and adjusted a little later.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—On a matter of correction Sir... ....

Mr. SPEAKER.—I think Hon'ble Members need not interfere unless the Member makes any incorrect statement.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—I welcome interjections, not interference or interruptions!! (Laughter).

Central share of Public Debts 470 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳು ಯಾವ ಯಾವಾಗ ಮೆಚ್ಯೂರ್ ಆಗುತ್ತದೆಯೋ ಆಗಾಗ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ, adjust ಆಗುತ್ತದೆ. 470 ಲಕ್ಷ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಷೇರ್ ಆಫ್ ಡೆಟ್ಸ್ ಬರಬೇಕು. ಇದನ್ನು ನಾವು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇನ್ನು ರೈಲ್ವೆ ಡಿಪ್ರೀಸಿಯೇಷನ್ 160 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಂಕರಲಿಂಗೇಗೌಡರು.—ಹೋಗಲಿ, ಎಷ್ಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಹೇಳಿ. (ನಗು!)

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಈಗ ಕಡಮೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, 17 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ productive assetsಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂರವರು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಜೋಗ್ ಹೈಡ್ರೊ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ, ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚಾಗಿ, ಅನೇಕ ಸಾಮಾನುಗಳಿಗೆ ಆರ್ಡರ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಜನಾಬ್ ಜೆ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂರವರು.—ಅದಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆವು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಸಾಮಾನ್ಯ ವರಮಾನದಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ.

ಹಾಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ, ಪುನಃ ಇನ್ನೂ ಅದಕ್ಕೆ 5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹಾಕಬೇಕಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು 10 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಹಾಕಿ, ಆದಾಯ ಬರುವವರೆಗೆ ಕಾಯದೆ, ಅದರಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗತಕ್ಕ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಾಗಿತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳದೆ, ಸುಮ್ಮನೆ ರಿಜರ್ವ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣವೆಲ್ಲ ಕರಗಿಹೋಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಏನು ಅರ್ಥ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಂಕರಲಿಂಗೇಗೌಡರು.—ಜೋಗ್ ಯೋಜನೆಗೆ ಎಂಟುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿದೆ, ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ವಿವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೆ, ಅದಕ್ಕೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ಕಳೆದರು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ತಾವು ಒಪ್ಪಿದ ಹಾಗೆ ಇಮಾಂರವರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತು (ನಗು!)

ಹಿಂದೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಇಮಾಂರವರು, ಸ್ವಾರ್ಥತೆಯಿಂದ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಆರು ಕೆರೆಗಳ ಕೆಲಸಗಳನ್ನಾರಂಭಿಸಿದರು. ತುಪ್ಪದಹಳ್ಳಿ, ಸಂಗೇನಹಳ್ಳಿ, ಪರಶುರಾಮಪುರ, ಗಡಿಮಾಕುಂಟೆ ಮುಂತಾದವು. ಅವರ ಸ್ವಾರ್ಥದಿಂದ ನಮಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು (ನಗು!)

ಜನಾಬ್ ಜೆ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂರವರು.—ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನಂಥ ಸ್ವಾರ್ಥಪರರಾಗಿರಲಿ! (ನಗು!)

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಹಾಗೆ ಹಿಂದಿನವರು ಖರ್ಚು ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು, ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದರು.

ಜನಾಬ್ ಜೆ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂರವರು.—ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದುದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅವಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದೆ ನಾನು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ರಿಜರ್ವ್ ಹಣದಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನು 'ನಾನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ! ಅವರೇನೂ ಇಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ, ರಂಗಾಚಾರ್ಯರ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇಟ್ಟಿದ್ದುದು ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ 'ನಾನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೆ, ನನ್ನದು' ಎಂದು ನೀವು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಸರ್ಕಾರ ಇಟ್ಟಿತ್ತು.

ಜನಾಬ್ ಜೆ. ಮಹಮ್ಮದ್ ಇಮಾಂರವರು.—ನನ್ನನ್ನುದ್ದೇಶಿಸಿ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಸ್ವಾರ್ಥ ಎಂದು ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ನಾನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದೂ ಸರ್ಕಾರ, ಹುಂಡಿಟ್ಟಿದ್ದುದೂ ಸರ್ಕಾರವೇ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಈಗ ಅವುಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಹಣ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ, ಅವುಗಳಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಅವರು ಈ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದಾಗ ಇವು ಅಪ್ರಯೋಜಕ, ಇವುಗಳಿಂದೇನೂ ಲಾಭವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದೂ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದರೆ? ಕೋಲಾರದ ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರು ಅಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಖಾಯಂ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮೈದಾನ ಪ್ರದೇಶವಾದ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಕೆರೆಕಟ್ಟೆಗಳಿಗಾಗಿ ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡೋಣ. ಹಿಂದಿನವರು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ್ದ ಹತ್ತಾರುಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಹಾಳಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೇ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಕಾಗೆಹಳ್ಳ, ಲಕ್ಕವಳ್ಳಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಯಾರು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದರು, ಯಾರು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದಕ್ಕೆ ಹಣ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಇವುಗಳು ದೊಡ್ಡ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು)

ಯೋಜನೆಗಳು ; 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿವರೆಗೆ ಅಂದಾಜಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನವರು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು ; ಅವುಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ಇನ್ನು 150 ವರ್ಷಕ್ಕೇ ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವುದು.

ಲಕ್ಕವಳ್ಳಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿಗೆ 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. 20 ಕೋಟಿಯೇ ಏಕೆ, ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾದರೂ, ಅದು 33 ಕೋಟಿಗಳಾಗಲಿ, ನಾವು ಕೇಂದ್ರದವರೊಡನೆ ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಹೋರಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ದುಡ್ಡನ್ನು ತರುತ್ತೇವೆ, ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾವು ಆ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಲೀನೀಕರಣದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ದಿವಸ ಇರತಕ್ಕ ಆ ಭದ್ರಾವತಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಾಯಿತು? ಆದರೆ ಅದು ಇಲ್ಲಿಯುತನಕ ಕೇವಲ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು, ಕೇವಲ ಮಕ್ಕಳಾಡುವ ಆಟದ ಸಾಮಾನುಗಳ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಿಂದ ಲಾಭವು ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಕೆಪ್ಯಾಸಿಟಿ ಆರು ಯೂನಿಟ್‌ಗಳಿದ್ದುದನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೆಚ್ಚಿಸದೆ ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದುದರಿಂದ ಅದರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಖರ್ಚಿಗಿಂತ ಕಡಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ನೀವು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಈ ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಅದು ಅಷ್ಟು ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೋ ಅಂಥ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಮಿನಿಮಂ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಭದ್ರಾವತಿಯ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಿಂದ ಮೊದಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಆದಾಯವಾದರೂ ಏನಿತ್ತು? ಈ ದಿವಸ ಅದರಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವ ಆದಾಯವೇನು? ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಮಾದರಿ ಸರ್ಕಾರ ಎಂದೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಆ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂದು ನಿಜವಾದ ದೇಶೋದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ, ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂಥ ಶೇಂದಿ ಸಾರಾಯಿ ಬಾಬನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಬಿಟ್ಟದ್ದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಹಿಂದಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಅವರು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಶೇಂದಿ ಕುಡಿತವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಮಾದರಿಗಾಗಿ ಚೆನ್ನಪಟ್ಟಣ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಾರ್ಥವಾಗಿ ಕೆಲಸ ನಡೆಸಿದರು. ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ, ಅವರೇ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಆ ದಿವಸ ಶಿಫಾರಸನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು.

ಜನಾಬ್ ಮಹಮದ್ ಇಮಾಂರವರು.—I want to correct him. ನಾನು ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿದ್ದುದೇ ಬೇರೆ. ಈಗ ಜಾರೀಲಿರುವ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳು ಆ ನಮ್ಮ ಸಮಿತಿಗೆ ಸೇರಿದವುಗಳಲ್ಲ.

My recommendations are quite different. The recommendations of the Committee over which they presided are quite different from the recommendations.................

Mr. SPEAKER.—It was ultimately for prohibition, is it not? I think it is unnecessary interference.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂರವರು ಈ ಪಾನ ನಿರೋಧದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳು ಹೇಗಿದ್ದವೆಂದರೆ—5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶವನ್ನು 5 ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಶೇಂದೀ ಹರಾಜುದಾರರಿಗೆ ಲಾಭ ತಪ್ಪದಂತೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿದ್ದರು—ಅದು ಹೇಗಿತ್ತೆಂದರೆ :

"ತೋಳ ತೋಳ, ಕುರಿ ಕಾಯುತ್ತೀಯಾ" ಎಂದರೆ "ಸಂಬಳವಿಲ್ಲದೆ ಕುರಿ ಕಾಯುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಂಕರಲಿಂಗೇಗೌಡರು.—ಸ್ವಾಮಿ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು 'ಕುರಿ' ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಒಂದಾವರ್ತಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೇನೇ ತಾವು ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಎತ್ತಿದಿರಿ. ಈಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಸದಸ್ಯರು 'ಕುರಿ, ಕುರಿ' ಎಂದು ಎರಡಾವರ್ತಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದಾರಲ್ಲ, ಇದರಲ್ಲೇನೂ ದೋಷವಿಲ್ಲವೋ ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಹೇರುವಾಸಿಯಾದ ಗಾದೆ. ಇದು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವಂಥ ಗಾದೆ. ಅದಿರಲಿ. ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು 5 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ...........

Janab J. MOHAMED IMAM.—I think that is a wrong information. My recommendation is nowhere found in the Committee's report. It is absolutely false.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—My friend used the words 'absolutely false'. If it is so, I wish it is so. Whatever it is.

ಅವರು ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು 5 ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಶೇಂದಿ, ಷರಾಬುಗಳ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ದೇಶವಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವಂಥ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ಬಾಬನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ತಪ್ಪೆಂದು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳತಕ್ಕ ಇವರು, ಆ ದಿವಸ ಆ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 'ಇದರಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಆದಾಯವೆಲ್ಲಾ ನಿಂತು ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಇದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬಾರದು' ಎಂದು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳತಕ್ಕ ವಿವೇಚನೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿತ್ತು ? ಈ ಬುದ್ಧಿ ಇಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ತಾವು ಆ ದಿವಸವೇ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಾವು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದ ಹಾಗೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿರುವ ನಾವು ಹೆದರಿದ್ದೇವೋ, ಅಥವಾ ನೀವು ಹೆದರಿ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿರೋ ಎಂಬ ಸಂಗತಿಗಳು ದೇಶಕ್ಕೇ ಗೊತ್ತಿವೆ.

Janab J. MOHAMED IMAM.—I am speaking with reference to the debate on the floor of this House. I am not

concerned with paper reports or with what is said outside.

"ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಗತ್ಯ ಬಿದ್ದರೆ ಸಾಲ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದೇನೂ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ! ಯಾವಾಗ ಹೇಳಿದರು ಹಾಗೆ?

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪುರ ಪ್ರಮುಖರುಗಳೆಲ್ಲಾ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸುಬ್ಬರಾಮ ಶೆಟ್ಟರು ಇತ್ಯಾದಿ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಂತೋಷ ಕೂಟ ವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಿವು—'ಯಾರೂ ನನಗೆ ಇದರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಜನರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ, ದೇಶ ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತದೆ, ಬಡವರು ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತಾರೆ, ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದರೆ ಸಾಕು. ಬಡವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಉದ್ಧಾರವಾಗುವುದಾದರೆ, ಇದು ಅಷ್ಟು ಅಗತ್ಯವಾದ್ದೆಂದು ಕಂಡು ಬಂದರೆ ಇದನ್ನು ಖಂಡಿತ ನಡೆಸಿಯೇ ತೀರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಮಹಮದ್ ಇಮಾಂರವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಯಾವ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಹಾಕಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಅಥವಾ ಆ ಒಂದು ಆರೋಗ್ಯ ಬಾಬನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ—ಆದರೆ ಇವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರೇನೋ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜಗಳೂರಿಗೆ ಒಂದು ಹೈಸ್ಕೂಲನ್ನು ಕೊಡಲು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟಿದ್ದರು.

Janab J. MOHAMED IMAM.—I did not want to have cheap and nasty high schools. I wanted to have fully furnished and fully equipped high schools.

ಇದೇನು ಅನುಕೂಲವಾದದ್ದೋ ಅಥವಾ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾದದ್ದೋ?

Mr. SPEAKER.—This is not the time to speak about advantages or disadvantages of having high schools. A high school was sanctioned at Jagalur. That is the Hon'ble Member's point.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ನಾನೂ ಕೂಡ ತಾವು ಕೊಟ್ಟಿರಿ ಎಂದೇನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಿರಿ ಎಂದೇ ಹೇಳಿದ್ದು. ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 2–3 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದವು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಅವೇ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 23 ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಿವೆ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಇಂಟರ್ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಅತನಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಒಂದು ವಿನಾ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ 9 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೂ 9 ಇಂಟರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಇದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಸೂ ಬಹಳ ಸದ್ವಿನಿಯೋಗಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದಂತೆ ಆಯಿತೆಂದು ಅನೇಕ ತಜ್ಞರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲ್, ಕಾಲೇಜುಗಳ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಿತ್ತು.

ಒಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರು.—ನಮಗೆ ಈಗ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದದ್ದು ಮೊದಲು ಅನ್ನ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಹೌದು. ನಿಜ. ಇಂದು ನಾವು ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಂದುವರಿಯಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿಯೇ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಲೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿ, ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನ್ನ, ಮೈಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಟ್ಟೆ—ಈ ಮೂರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಆವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾದುವು. ಹಾಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅನ್ನ, ಮೈಗೆ ಬಟ್ಟೆಯಿದ್ದು, ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ 3ನೇ ವಹಡಿಯಿಂದ, ಮಾರಹತ್ತಿ ಬುಡ ಕತ್ತಿದ ಕಾಳಿದಾಸನಂತೆ, ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದುಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಆದಕಾರಣ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಂಕರಲಿಂಗೇಗೌಡರಿಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತೂ ಗುಣಾಕಾರ ಹಾಕುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರವೇನೆಂದರೆ—ಇಡೀ ಭಾರತದಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಈ ವಿದ್ಯೆಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರುವಂಥ ಪ್ರಾಂತ ಬೇರೆಂದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡರು.—ತಿರುವಾಂಕೂರಿನಲ್ಲೋ!

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಅಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ನಮ್ಮದೇ highest ಎಂದು.

Mr. SPEAKER.—Sri Hutche Gowda may give the figure and correct him. Otherwise, that would be unnecessary interference.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—I said '324 lakhs.'

Mr. SPEAKER.—What is the percentage?

Sri B. HUTCHE GOWDA.—27 per cent.

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—I do not know on what basis you have said it.

ಶೇಕಡ 37 ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದು ಆಧಾರವಲ್ಲ. ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳುವುದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏನಾದರೂ ಆಗಲಿ, ಇನ್ನೊಂದು ದಿವಸ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ. ಅಲ್ಲಿ ನಮಗಿಂತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಶೇಕಡಾವಾರು ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಒಪ್ಪೋಣ. ಅದೇನೇ ಇರಲಿ ಅದನ್ನು ಈಗ ಬಿಡೋಣ.

Mr. SPEAKER.—Hon'ble Member will bring the book and point out the figure tomorrow.

Sri B. HUTCHE GOWDA.—It is for him to dispute. I am certain that it is 324 lakhs. I might have been wrong in percentage.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಆರೋಗ್ಯ ಸೌಕರ್ಯ, ನೀರು ಸರಬರಾಯಿ ಮುಂತಾದ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಏನೇನು ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಪುನಃ ಅಂಕಿ ಅಂಶ ತೋರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. 1948–49ನೆಯ ಸಾಲಿನ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು)

ಫೈನಾನ್ಷಿಯಲ್ ಮೆಮೊರಾಂಡಂ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರೆ ತಾನೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಸೆಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ಲಯಬಿಲಿಟೀಸ್ 56ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ನಮೂದಾಗಿವೆ. ಈಗಿನ ಅಂಕಿ ಅಂಶ 77ನೆಯ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಮೆಮೊರಾಂಡಂನಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು, ಅವೆರಡನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಆಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಆ ಮೇಲೆ, $10\frac{1}{2}$ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಫಂಡಿನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದು ನಿಜ. ಆ ಫಂಡು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು ಗೃಹ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗಾಗಿ. ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಯಾವ ಬಾಬಿಗಾಗಿ ಈ ನಿಧಿಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತೋ ಅದೇ ಬಾಬಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಮೇಲೆ ಕೇವಲ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್‌ನಿಂದ ಶಿಫಾರ್ಸಾಗಿ ಬಂದು ಅವರು ತೋರಿಸಿರುವ ಮಾರ್ಗಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಗೃಹಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಇಡೀ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಹೊಂದುತ್ತಿವೆ. ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಎಂಬುದು ಅಧಿಕಾರಯುತವಾದ ಸಂಸ್ಥೆ. ಆ ಕಮಿಷನ್‌ನವರ ಸಲಹೆ ಮೇರೆಗೆ ಹಣ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ, ಅವರ ಸಲಹೆ ಅಥವಾ ಯೋಜನೆ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಆ ರೀತಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗಿಸಕೂಡದೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಅತಿ ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆ ಮೇಲೆ ರೈತರಿಗೆ ಈ ದಿವಸ ಆದಾಯದಾಯಕವಾಗಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕು, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನ್ಯಾಯ. ಇರಿಗೇಷನ್ ಬಾಬು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಆದಾಯವನ್ನು ಒಂದಕ್ಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತರಷ್ಟು ಏರಿಸುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಪಲ್ಲ ಬೆಳೆಯುವ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ 20 ಪಲ್ಲ ಬೆಳೆಯುವ ಶಕ್ತಿಕೊಡುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇನ್ನಾವ ಕಾರ್ಯವೂ ಉತ್ತಮವಾದುದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನಾವು ಶೇಕಡ ಮೂರರಂತೆ ಬಡ್ಡಿ ಬರುವಂತೆ ಹಣವನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶೇಕಡ ಎರಡರಂತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಶೇಕಡ $1\frac{1}{4}$ರಂತೆ ಬಡ್ಡಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಟೀಕೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಆದಾಯವೇನು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಇರಿಗೇಷನ್ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿರುವ ಹಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಫಲ ಬರುತ್ತದೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆ ಕೆಲಸಗಳು ಪೂರ್ತಿಯಾದ ನಂತರ ನೋಡಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂರವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಪರಶುರಾಮಪುರದ ಕೆರೆ ಕೆಲಸ ಮೂರು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಹಾಕಿರುವ ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಂದ, ಅದು ಖರ್ಚಾಗಿದ್ದರೂ, ಅನುಕೂಲ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ 500 ಎಕರೆ ಸಾಗಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ 50,000 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ 1,200 ಎಕರೆಗೆ ನೀರು ಸರಬರಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲನೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಾದ ಹಣ ಜಮೀನು ತರೀ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಾರದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ನಷ್ಟವಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ? ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿ ಆಗುವವರೆಗೂ ತಡೆದು ನೋಡಿ ಆಮೇಲೆ ಆದಾಯವನ್ನು ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿ ನಮಗೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದೆಯೇ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆದಾಯ ಬರುತ್ತಿದೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪ್ರೊಡಕ್ಟಿವ್ ಅಸೆಟ್ಸ್ ಆದಾಯ ಈಗ ಏನೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನು 10 ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಈ ಯೋಜನೆಗಳು ಪೂರ್ತಿಯಾದಾಗ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನುಗಳು ಸಾಗುವಳಿಯಾಗಿ ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಆದಾಯಬರುವ ವರೆಗೂ ದಯವಿಟ್ಟು ಕಾಯಬೇಕು. ಈಗ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಗುವನ್ನು ಮೆಜಾರಿಟಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ 21 ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಬೇಕು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಈ ದಿವಸ ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳ ಫಲ ಈಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆಯೆ? ಹಾಗೆಯೇ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀರಾವರಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಚಳ್ಳಕೆರೆ, ಮೊಳಕಾಲ್ಮೂರು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಬಾವಿಗಳಿಂದ ನೀರನ್ನೆತ್ತುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅಂದರೆ ಜವಾಬ್ದಾರೀ ಸರ್ಕಾರ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಬರೀ ಮನೆ ಬೆಳಕುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೇ ಹೊರತು ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದರೂ ಅದು ಬಹಳ ಕಡಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಈ ದಿವಸ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಥಳಕು ಬೆಳಕಿಗಿಂತ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಬೇಕು, ರೈತರ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಹಾಯವಾಗಬೇಕು, ಎಂದು ಆಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಗಮನಹೋಗಿದೆ.

ಹತೋಟಿ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ಆದರೆ "Where angels fear to tread, fools rush in" ಎಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಆಗಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು 1948–49 ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈಗ ಏಕಾ ಏಕಿ ಹತೋಟಿ ತೆಗೆದು ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ತೊಂದರೆಪಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಧಾನ್ಯ ದಾಸ್ತಾನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮಗೆ ಕಷ್ಟಬಂದರೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಮಾರಾಟದ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವ ಸಂಭವವಿದೆಯೆ, ಬೆಳೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ, ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಆದಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಆರಿದ್ರ ಮಳೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆರಿದ್ರ, ಪುನರ್ವಸು, ಪುಷ್ಯ ಈ ಮಳೆಗಳು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಬಿತ್ತನೆಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿವೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಮೃಗಶಿರ ಮಳೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯೇನೋ ಹಸನಾಗಿರಬಹುದು. ಮಳೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬಿತ್ತನೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಬಿತ್ತನೆ ಆಗಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದರೂ danger months ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್, ಅಕ್ಟೋಬರ್, ನವೆಂಬರ್ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಆ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲೇ ಜನರಿಗೆ ಅನ್ನದ ಅಭಾವ ಬರುವುದು. ಈ ದಿವಸ ಸುಗ್ಗಿಯು ಮುಗಿದು 2–3 ತಿಂಗಳುಗಳಾಗಿವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸಲೀಸಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆ, ಈಗ ರೈತರು ಸೇವಾದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ "ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕ್ರಾಪ್ಸ್" ಬೆಳೆಯದೆ ರಾಗಿ

ಜೋಳ ಮುಂತಾದುವನ್ನೇ ಅವು ಮುಖ್ಯವಾದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳಾದುದರಿಂದ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಅಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾಳೆ ದಿನ ಸೆಪ್ಟಂಬರ್, ಅಕ್ಟೋಬರ್, ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾದೀತು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಲ್ಲರು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಧಿಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಂಡ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಮಿತ್ರರು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರ ಮನೋಭಾವ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಜವಾಬುಕೊಡದೇ ವಿಧಿ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರವೇ ಆಗಲಿ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಮಾಡುವಾಗ ಲೆಜಿಸ್ಲೇಟಿವ್ ಪವರ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಕರೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳತ್ತೇನೆ. ಆ ದಿವಸ ಅದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮುಂದು ವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಲುಕ್ಸಾನಾಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ರೂಗೆ ¾ ಸೇರು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದರೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ 1½ ಸೇರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನಾದರೂ ಇರಲಿ, ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟರು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಕರೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ 15 ದಿವಸ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ 15 ದಿವಸದೊಳಗೆ 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ದಿವಸಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ನಂತೆ ಲುಕ್ಸಾನಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಇಮಾಂ ಸಾಹೇಬರವರೇ ಎದುರು ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಲುಕ್ಸಾನುಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ತಾವೇ 15 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಭರ್ತಿಮಾಡಿಕೊಡಿ, ಎಂದು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾಗ ಜವಾಬು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಲಾಭ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಏನಾದರೂ ಹೇಳೋಣ. ಡೀ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಿದರೂ ಬೆಲೆ ನಿರ್ಧರಮಾಡುವಾಗ ಒಂದು ಬೇರೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು ತಾವೂ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ.

Mr. SPEAKER.—Has the Hon'ble Member any other point?

Sri A. BHEEMAPPA NAIK.—I am sorry. I am concluding.

Janab J. MOHAMED IMAM.—Is he answering for the Government?

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ತಮಗೆ ಜವಾಬು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಹೇಳದೆ ಇರತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆ. ನಾನು ಅನೇಕ ಹೊಸ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member may continue.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಒಂದು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರ ಮನೋಭಾವ ಇದರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸುವಾಗ ದೇಶದ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಂಥ ಆಜ್ಞೆ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ಆ ರೀತಿ ಹೊರಡಿಸಿದ ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಯಾವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾದ ಜನವೇ ಆಗಲಿ, ಸಂಸ್ಥೆಯೇ ಆಗಲಿ ಆಕ್ಷೇಪಿಸಬಾರದು. ಆಕ್ಷೇಪಿಸುವುದು ನನಗಂತೂ ಸರಿಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರ ಮನೋಭಾವವಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಹಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಒಂದು ಆಯವ್ಯಯ ತಖ್ತೆಯನ್ನು ಖೋತಾ ಆಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ದೇಶದ ಆದಾಯ ಸರಿದೂಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ನಮ್ಮ ಭಾರತದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಸಮ್ಮಿಶ್ರಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ (mixed economy) ಯಿಂದ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಸಿ. ಡಿ. ದೇಶಮುಖ್‌ರವರು ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಅವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮಿಕ್ಸೆಡ್ ಎಕಾನಮಿ ಪ್ರಕಾರ ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ಏನಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಖೋತಾ ಮಾಡತಕ್ಕ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ಖೋತಾಮಾಡಿ, 30 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಉಳಿತಾಯಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ 'ನೀವು ರಸೀಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಖೋತಾ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ...

Janab J. MOHAMED IMAM.—Again wrong information.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಎಷ್ಟೋ ಖರ್ಚು ಆಗಿದೆ. ಖರ್ಚು ಅದೇ ರೀತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಆದಾಯವನ್ನೂ ಅದೇ ರೀತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಒಂದೆರಡು ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಖೋತಾ ತೋರಿಸಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ, ರಿಟ್ರೆಂಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಒಂದರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದರೆ ಏನಾಯಿತು, ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿರತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಲ್ಲಿ ಖೋತಾ ತೋರಿಸದೆ ಇನ್ನಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಖೋತಾ ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಆಗಲಿ, ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಆಗಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೇಶ ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಅಗತ್ಯವಾದದ್ದು. ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳದ ಹೊರತು, ಕಂದಾಯ ಕೊಡತಕ್ಕ ರೈತನ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚದ ಹೊರತು ಆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹಾಕಬಾರದು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ತಂದಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನ ಆದಾಯ, ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಪಾದನಾಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಖರ್ಚು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ತಾವು ಆಲೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಮಾಡೇಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ನನಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಧರ್ಮಾತ್ಮರು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಏನೆಂದರೆ: ನಾನು ಒಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದ ಕಾಲೇಜು ಕಟ್ಟಡಕ್ಕೆ 2,000 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರು 'ಸ್ವಾಮಿ, ಕೊಡೋಣ, ಕೊಡುತ್ತೇವೆ; ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ' ಎಂದರು. ಅದೇನು ಎಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ 'ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಧರ್ಮಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬುದ್ಧಿ ಬರುವುದು ಅಪಾರ ವಯಸ್ಸಾದಾಗ; ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಧರ್ಮ ನಾವು ಇದ್ದಂತೆಯೇ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಬುದ್ಧಿ, ಮನೋಭಾವ ಇರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಧರ್ಮದಿಂದ ಆ ಕಟ್ಟಡ ಆಗದೇ ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಪುನರ್ ಜನ್ಮ ಪಡೆದು ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಆಗದಂತೆ ನಾವು ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಏರ್ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು)

ಮಾಡಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಅನೇಕರು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಿಗೆ, ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಭಾಗ ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಟ್ರೆಜರಿ ಸೇವಿಂಗ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ಇದೆ. ಅವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.

ಒಬ್ಬರು ಸದಸ್ಯರು.—ಹಣ ಇಲ್ಲ. ಅದೆಲ್ಲಾ ಖರ್ಚಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಆ ದುಡ್ಡು ಬಳಸಿಲ್ಲ; ದುಡ್ಡು ಇದೆ. ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನ 2ನೇ ಪೇಜಿನ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕ್ಲೋಸಿಂಗ್ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್ ಏನಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರು, ಕೋಲಾರದ ಚಿನ್ನದಗಣಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಐಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಭಾಷಣಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು 26ನೇ ಜೂನ್ 1952ರ ಜನವಾಣಿ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ, ಅದನ್ನು ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ.

Janab J. MOHAMED IMAM.—On a point of order. He is quoting a statement of a certain person who is not a Member of this House. There is a definite ruling that paper reports should not be made use of for purposes of illustration. My friend is quoting from the paper. We may believe it or we may not believe it.

Mr. SPEAKER.—Take it for what it is worth.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ನನ್ನ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ ಅಷ್ಟೇ. ಜನಾಬ್ ಇಮಾಂರವರು ಆ ಕಂಪೆನಿಯು ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Janab J. MOHAMED IMAM.—On a point of order. I have not said so. He is misquoting me.

Mr. SPEAKER.—Never mind. You have not said so.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಈಗ ಕೋಲಾರದ ಭಂಗಾರದ ಗಣಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಭಂಗಾರ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಅಧಿಕಾರಯುತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

5 P.M.

ಆದರೆ ಭಂಗಾರದ ಬೆಲೆ ನಿಕೃಷ್ಟ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದು ಬಹಳವಾಗಿ ಬಿದ್ದುಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬರಬೇಕಾದ ಡ್ಯೂಟಿ, ಆದಾಯ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೇ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ, ಕಂಪೆನಿಯವರು, poorer ore ಅಂದರೆ ಕಡಮೆಭಾಗ ಚಿನ್ನವಿರುವ ಅದುರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಭಂಗಾರವನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅದರಂತೆ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಮಗೀಗ ಆದಾಯ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತಿಳಿದುಬಂದಿರುವಂತೆ ಅಲ್ಲೇ ಇನ್ನೊಂದು ಗಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಂಗಾರವಿರತಕ್ಕ ಗಣಿಯೊಂದು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಭಂಗಾರ ತಯಾರಾಗಿ ನಮ್ಮ ಆದಾಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕರಾರನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಒಂದು ದುರುದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದೆಂದಾಗಲಿ, ಅವರ ಉದ್ದೇಶ ದೇಶಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದಿತ್ತೆಂದಾಗಲೀ ಹೇಳುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಈ ಕರಾರನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ದಾಸಪ್ಪನವರು ಭಾಗವಹಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ, ಅವರಿದಕ್ಕೆ ವೋಟುಮಾಡಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ, ಸಭೆಯವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮೋಸಮಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ.

Janab J. MOHAMED IMAM.—That is all very bad, Sir. I have not said it and I think the Chair...........

Mr. SPEAKER.—You have not said it. The Hon'ble member should be careful in quoting others.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ನೀವು ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳದಿರಬಹುದು. ಆದರೂ, ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಹೇಳಿದ ಧೋರಣೆ, ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಜಾನ್ ಟೇಲರ್ ಕಂಪೆನಿಯವರು, ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಮೊದಲಿಯಾರ್‌ರವರು, ದಾಸಪ್ಪನವರು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಯಾರೂ ಕಾಣದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದಕ್ಕೆ ಬಂದರು ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವಂತಿದೆ, ಜನತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾವನೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು! ಏನೋ ಆಗಬಾರದ್ದಾಗಿ ಹೋಗಿದೆಯೆಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಅದು ಸರಿಯಾದ್ದಲ್ಲ. ನಾವು ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಾದರೆ, ಅದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ದಿವಸ ಕಾದು ನೋಡಬೇಕಾದ್ದು ನ್ಯಾಯ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ಈಗಲೇ ಈ ರೀತಿ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವುದು ಸಮಂಜಸವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಜನಾಬ್ ಜೆ. ಮಹಮದ್ ಇಮಾಂರವರು.—ಆಗಲೇ ಮೂರು ವರ್ಷವಾಯಿತು!

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—ಮೂರು ವರ್ಷವಲ್ಲ, ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷವಾಗಬಹುದು. ತಾವು ಲಕ್ಕವಳ್ಳಿ ರಿಸರ್ವಾಯರ್' ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ 150 ವರ್ಷಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ಆದರೆ ತಾವೇ ಕಂಡಹಾಗೆ, ಹೀಗೆಯೇ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದು, ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಜಯಶೀಲರಾಗಿ ಈ ಸಭೆಗೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅದು ಆಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ಈವತ್ತಿನ ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಆದಾಯ ವ್ಯಯದ ಅಂದಾಜುಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನ್‌ರವರು ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. "ನೀವು ಏನನ್ನೇ ಮಾಡಿರಿ, ಯಾವುದನ್ನೇ ಮಾಡಿರಿ, ದೇಶದ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ, ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಮೆಮಾಡಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡು, ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹುಷಾರಾಗಿ ಹೋಗಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಎದುರು ಪಕ್ಷದ ಮುಖಂಡರು ಇದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು!

ಬೇರೆ ಏನೇನೋ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರೇ ಹೊರತು, ಇದನ್ನೇಕೋ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನ್‌ರವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳು.

ಆಮೇಲೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಅವರು ಹೇಳಿದರು

....

Janab J. MOHAMED IMAM.—For how long we are going to continue; Sir, I want to know.

ಶ್ರೀ ಎ. ಭೀಮಪ್ಪನಾಯಕರು.—I shall finish in two minutes. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗೆ ಮತ್ತು ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಜ್ಯುಡಿಷಿಯರಿ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು, ನ್ಯಾಯವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು; ತನ್ಮೂಲಕ ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನೂ ಕೂಡ ಒಂದಾನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಅಂಶವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಿದ್ದೆ; ಆ ಕಮಿಟಿಯ ವರದಿಯಲ್ಲೂ ನಾನು ಅದೇ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಈವತ್ತಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಆ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿದೆಯೋ ಎಂಬ ಭಯ ನಮಗಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನಾವುದನ್ನೂ ಅವು ಇನ್ನೂ ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಂತೂ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಮಾಡೋಣ. ಈ ಹೊಸ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆಂಬವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಕ್ರಮೇಣ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪಟ್ಟಾಭಿರಾಮನ್‌ರವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲಾವಕಾಶವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳು.

Mr. SPEAKER.—I have the Budget Memorandum of Travancore-Cochin for 1951-52. Out of a total revenue of 14 crores and 87 lakhs and odd, grant for Education is 2 crores and 88 lakhs and odd. It comes to nearly 20 per cent of the revenues.

The House will now stand adjourned and will meet tomorrow at 8-30 A.M.

The Assembly adjourned at Twenty Minutes past Five of the Clock to meet again at Thirty Minutes past Eight of the Clock on Saturday, 28th June 1952.